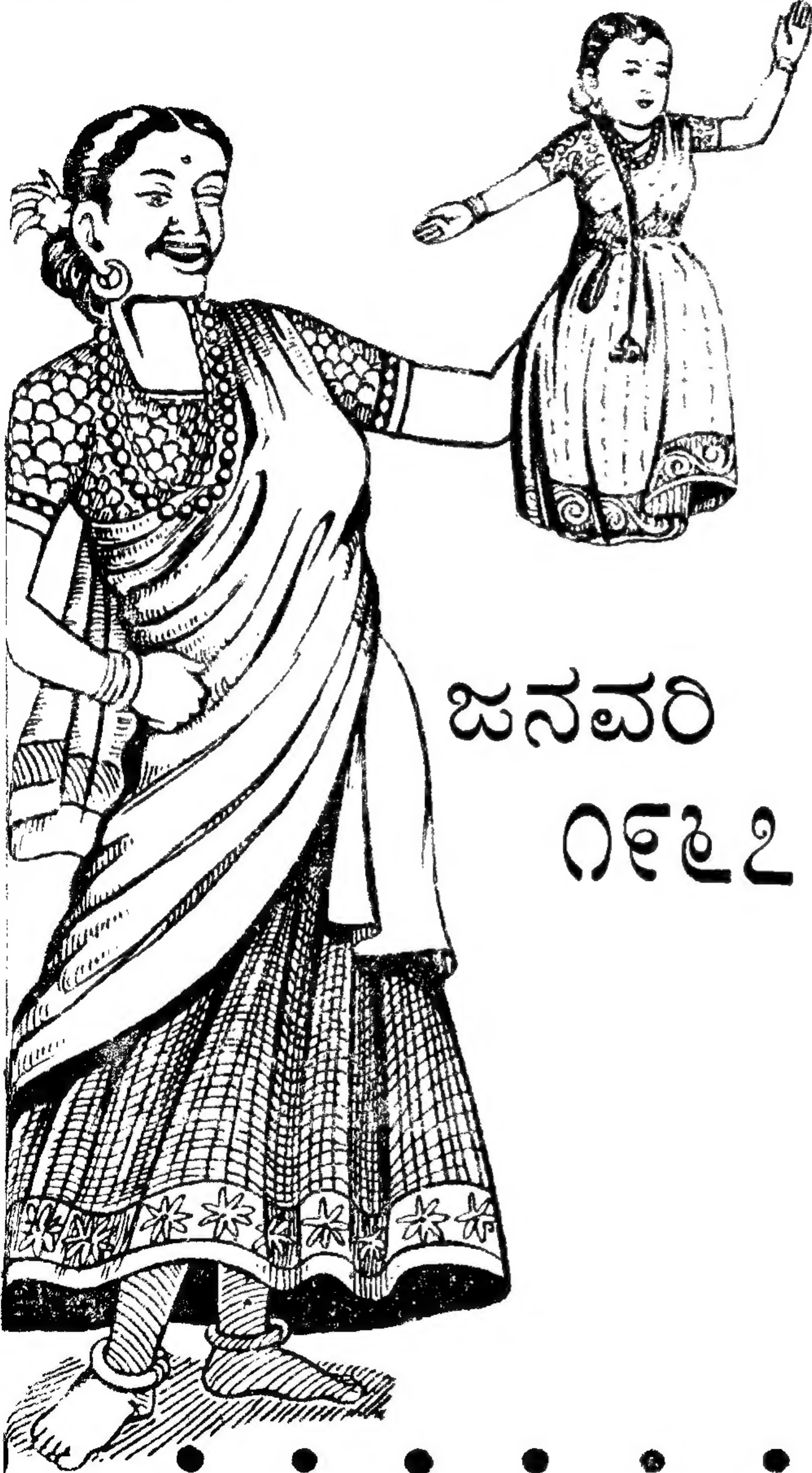


ಕುರವಂಜಿ



ಜನವರಿ
೧೯೬೭



KURAVANJI

Kannada Monthly

ಸಂಪಾದಕರು :

ಶ್ರೀ ರಾ. ಶಿ.



ಬರಹಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸ.
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗ
ಶ್ರೀ ಎಲ್ಲೆನ್ಸ್
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರ ಜಂದ್ರ
ಶ್ರೀ ಇಂದಿರಾಪ್ರಿಯಾ
ಶ್ರೀ ಪ್ರೇಮಾಭಟ್
ಶ್ರೀ ರಾಂ. ಜಿ.
ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ.
ಶ್ರೀ ದಾಶರಥಿದೀಕ್ಷಿತ್

ಇತ್ಯಾದಿ

೨೫
ಜ್ಯ.

ತೆರಿನಗೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ತನ್ನ ಹೊಸ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದ
ಮೈಸೂರು ಗಂಧದ ಸಾಬೂನನ್ನು

ಗಮನಿಸಿರಿ



ಇದನ್ನು ನವೀನ ರೀತಿಯ ಸ್ವಯಂಜಾಲಿತ ವ್ಯಾಕುಷು ಸೋಪ್‌ಪ್ಲಾಂಟಿನಿಂದ
ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ



ಈ ಗಂಧದ ಸೋಪನ್ನು ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ
ಯಾವುದು ಸರಿಗಟ್ಟಲಾರದು



ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಬೂನು ಕಾರ್ಖಾನೆ

ಬೆಂಗಳೂರು - ೧೨

ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಸ್ಕೀಂ

ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದ ನವ್ಯ ಯೋಜನೆ



ಎ ಲ್ಲ ರಿ ಗೂ ಲಾ ಭ !

ಕೆ ಲ ವ ರಿ ಗೆ ಹ ಬ್ಬ !!



ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆ, ಯೂಕೋಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಟ್ಟಡದ

ಮೊದಲ ಅಂತಸ್ತಿನ

ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಸಿಲ್ಕ್ ಹೌಸ್

ನವರು

ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ

ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೨೬



ಸ್ಥಾಪನೆ ೧೯೩೪



ತಯಾರಕರು ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆದಾರರು :

- ★ ಪವರ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್‌ಗಳು
- ★ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಷನ್ ಲೈನ್ ಟವರುಗಳು
- ★ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸರ್ವೇಯಿಂಗ್ ಉಪಕರಣಗಳು
- ★ ವ್ಹಾಸ್ಪಿಕ್ಟಿನ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ವಸ್ತುಗಳು
- ★ ದಾರಿ ದೀಪಗಳ ಸಲಕರಣೆಗಳು



ಸಂಪುಟ ೨೫]

ಜನವರಿ ೧೯೬೭

[ಸಂಚಿಕೆ ೧೦

ಶಾಂತಿ ದೂತನು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರಿ ೧೯೬೬ ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಇಳಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಆತ ಕೊರಗುತ್ತಿರಬೇಕು!

* * * *

ನಮ್ಮ ಓದುಗರಾದರೂ ಈ ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಕೊರವಂಜಿಯು ತಲೆಬಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾಳೆ.



ಕು ಹ ಕಿ ಡಿ ಗ ಳು



ನಿಧನರಾದ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರ ಹೆಂಡತಿ ವಾ ಮಗನಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರಂತೆ.

—ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ತರಹ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಕುಹಕ.

* * * *

ಆಹಾರ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ರಷ್ಯ, ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇಶದವರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿದಾಗ—

—“ ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ ” ಎಂಬ ಲಾಂಛನದ ಸುಭಾಷಿತವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ “ ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ” ಅಂತ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇನೋ ?

* * * *

ಕಲೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಸೋದರನಾದ ವಾಲ್ಟ್ ಡಿಸ್ನಿಯ ನಿಧನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರವಂಜಿಯು ಕಣ್ಣು ಹನಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತಳು.

ವಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್, ಅವರ ಹೆಸರಿನ ವಿ. ಅಂದರೆ ವಿಭೀಷಣ ಅಂತಲೇ? ವಿಭೀಷಣನಂತೆ, ಸೊಕ್ಕಿದ ರಕ್ಕಸರ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು, ಎಂದು ಓದುಗರೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

—ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಪ್ಪ !

* * * *

ಶ್ರೀ ವಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್ನರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುವರಲ್ಲ ! ಅವರ ಪರವಾಗಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ರೀಟಾಫರಿಯ ಬಳಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ, ಎಂದು ಪೀಕಿಂಗ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತವಂತೆ.

* * * *

“ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದೆವು, ಆ ಸೇವೆಗಾಗಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸಿರಿ—ನಮ್ಮ ವಧೆಯನ್ನೂ ನಿಷೇಧಿಸಿ, ” ಎಂದು ಮೇಕೆಗಳು, ಕುರಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ನಿಯೋಗ ಹೋಗುತ್ತವಂತೆ.

* * * *

ಚುನಾವಣಾ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್‌ನವರು ಟೆಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾಚ್‌ಗಳನ್ನು ಆಡುವಂತೆ ಆಗಿದ್ದರೆ—ಚುನಾವಣಾ ಕಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ? ಧೃಡಕಾಯರಾದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಟೆಸ್ಟ್ ಸ್ಕೋರ್ ಕೇಳಾ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

* * * *

ವಿಯಟ್ನಾಂ ಇಗೆ ರೀಟಾಫರಿಯಾ ಹೋಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಾಳಲ್ಲ !

—ಅದೇ ತರಹ. ವಿಯಟ್‌ಕಾಂಗ್ ಸೈನಿಕರ ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೊಚಿಮಿ ಅವರು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಖಚಿತವಲ್ಲವಂತೆ

* * * *

ಈ ಬಾರಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯಗಳ ಟಿಕೆಟ್ ಕಾಳಸಂತೆಯನ್ನು, ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರು ಬರಲಿರುವ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಖರ್ಚು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಈ ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೊಬ್ಬರ ಅಂಬೋಣ.

—ಹಾದರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ಹುಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು.

* * * *

ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗೂ—ಗೋವಾ ಲಾಟರಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವಂತೆ.

* * * *

ವಿಶ್ವ ಸುಂದರಿಯು ೩೫-೨೪-೩೨ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂದು ಬಾರ್ಬ್‌ಹೋಪ್, ಚುಟುಕ ಹಾರಿಸುತ್ತಾನಂತೆ, ತುಂಡು ದುಂಡು ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಿಪಾಯಿಯೆದುರಿಗೆ—

❖ ರೂಪಕುಮಾರ ಎತ್ತು ಸಾಗಿದ್ದಾನೆ ? ❖

ಮುಜಫರ ನಗರದಲ್ಲಿ ಗೋಳಿಬಾರಾಯಿತು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಹಲವಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮುಚ್ಚಿಹೋದವು. ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರುಗಳು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಕಂಡರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಆಯಿತವನಿಗೂ ನಾಮ

ಆಯಿತವನಿಗೂ ನಾಮ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಸರ್ವನಾಮ

ಎಂದು ನೊಂದು ನುಡಿದ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನುಕಂಪದ ವಾಣಿ ಕಾವ್ಯಾ ನಂದವನ್ನಂಟುಮಾಡುವ ಬದಲು ಭಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಅದರೆ ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿಯ ಕೆ. ಕೆ. ಡಿ. ಎಂ. ಕಾಲೇಜು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ “ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಎಂಬ ಪ್ರಚಲಿತ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪುಟವಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ ಆದರ್ಶ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ; ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ನಿಯಮಿತ ರೀತಿಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ; ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ವಿಧೇಯತೆಯ ಜೀವಂತ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಎಂದು ನಾಡು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರೆ ಸಿನಿಕರು ಕಳ್ಳ ಕೊರಮು ದಡ್ಡ ಮಡ್ಡಿಗಳ ಕಾಲೇಜೆಂದು ಉಪಹಾಸ ಮಾಡಿ ಮೇಲು ನಗು ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇದುವರೆಗೂ ನಾಡಿನ ಜನತೆಯಂತೆ ಮೋಸ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಯಿತು.

ಮುಗಿಲು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಪೂರ್ವ ವಾಸನಾ ಬಲದಿಂದ ಕಾಲೇಜು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಮೂಡಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ತುಂಡೊಂದು ಹಾರಿ ಬಂದು ಮುಖವನ್ನು ತಬ್ಬಿತು. ಅದು ದಿನಚರಿಯೊಂದರ ಹಾಳೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 66

| | | | |
|----|----------|---|-----------|
| 13 | ಮಂಗಳವಾರ | — | C. L. |
| 16 | ಶುಕ್ರವಾರ | — | C. L. |
| 18 | ಭಾನುವಾರ | — | ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ |
| 20 | ಮಂಗಳವಾರ | — | C. L. |

R Kumar.

ಯಾವನೋ ಬಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಕ್ಯಾಜುಯಲ್ ರಜಾ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಕೆಲ ಮಿಟರುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಂಪು ಎದುರಿಗೆ ಬಂತು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಂಬನಿಯನ್ನೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು “ ಏನೇ ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಯಾಕೆಲ್ಲಿರೋ? ನಲ್ವತ್ತು ಕೋಟಿ ಜನ್ಮಗೆ ಒಬ್ಬೂ ಫಾಸ್ಟ್ ಬೌಲರ್ ಸಿಗಿದ್ದ್ರೆ ಏನ್ನಾಡಕ್ಕಾಕ್ಕತೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಒಬ್ಬೇ ಇಪ್ಪತ್ತಿಕೆಟ್ ತಗ್ಯಕ್ಕಾಕ್ಕತೆ? ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡ್ರೋ ನಮ್ಮೂಡ್ಗೆ ಹನ್ನೊಂದ್ವಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದ್ನಲ್ಲಾ! ಸೋಲು ಗೆಲು ಮುಖ್ಯಲ್ಲ. ಆಟ ಮುಖ್ಯ!” ಎಂದೆ. ಮುರಿಗೆಶಿ ನಕ್ಕ “ ರಾಯ್, ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಬ್ಯಾಗ ಅದ್ರು ಬರ್ತೆ ಅಂತ ಅಂದ್ಕಂಡಿಲ್ಲಲ್ಲ. ಅದ್ದಲ್ಲ ನಾವಳದು. ಇವತ್ತೇ ಏನಾರ ಮಾಡನ ಅಂದ್ಕಂಡಿದ್ದಿ. ಬೆರ್ರಿ ರಜಾ ಹಾಕೆ ಮನೆಗೇ ಕುಂತ. ಛಾನ್ಸ್ ಹೋತಲ್ಲ ಅಂತ ಅತ್ತಿದ್ದಿ, ” ಎಂದ.

“ ನಮ್ಮ ರೂಪ್ಲ್ಯಾನ ಕಾಲು ಮುರೈನ ಅತ್ತಿದ್ದಿ ”

“ ಯಾರಪ್ಪು ? ”

ನಿಮ್ಮಂಥರು ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟಸೋ ಏನೋ? ನಮ್ಮ ರೂಪ್ಲ್ಯಾನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ, ರೂಪ್ಲ್ಯಾನ ”

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಆಗಲೇ ವಯಸ್ಸು ಮೂವತ್ತೈದಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಮುಸುಕಾಗಿ, ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ.

“ ಹೋದ ಮಂಗಳವಾರ ರಜಾ, ಶುಕ್ರವಾರ ರಜಾ, ಈ ಮಂಗಳವಾರ ರಜಾ, ಶುಕ್ರವಾರ ಕಾಲೇಜೇ ಮುಚ್ಚತೆ. ಇವ್ವು ಕೈಗೆ ಸಿಗದು ಯಾವಾಗ ರಜಾ ಕಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲೇ ಸೈ. ಬರ್ಕಳೋ ಮುಂದೊರ್ನ್ ಮೂರೇ ತಾರೀಕಿಗೆ ” ಎಂದ ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ.

“ ಏನು ಬರ್ಕಂತಿರಪ್ಪಾ ” ಎಂದೆ.

ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಒಂದು ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

| | | | | |
|----|----------|---|----------------------------|---------------------------|
| 13 | ಮಂಗಳವಾರ | — | ಕಾ. ಮು. | (ಕ್ಯಾಂಚಲ್) |
| 16 | ಶುಕ್ರವಾರ | — | ಡಿಟೋ | (ಕ್ಯಾಂಚಲ್) |
| 18 | ಭಾನುವಾರ | — | ಡಿಟೋ | (ಅದ್ವೈತ ಹೆದ್ದಿ ಓಡಿಹೋಗದನೆ) |
| 20 | ಮಂಗಳವಾರ | — | ಡಿಟೋ | (ಮತ್ತೆ ರಜಾ) |
| 23 | ಶುಕ್ರವಾರ | — | ದೊಡ್ಡಿ ಬಂದ್ | |
| 24 | ಶನಿವಾರ | — | ಊರಿಗೊಂದು ಹೋಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ, | ನೋಡ್ಕೊಂತಿವಿ. |

ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕಾಗದವನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ.

“ ಅವಂದೇ ಅಕ್ಕರ ” ಎಂದ.

“ ಯಾರೋ ಅವು. ಸರಾಸಿ ಹೇಳಲೇ ಕಕವ ” ಎಂದೆ. ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಹೇಳಿದ.

*

*

*

*

ಕೆ. ಕೆ. ಡಿ. ಎಂ. ಕಾಲೇಜು ಎಂದರೆ ದಡ್ಡ ಮುಡ್ಡಿ ಕಳ್ಳ ಕೊರವುರ ಕಾಲೇಜಂತೆ. (ಹೌದು ಬಿಡ್ಲೇ ಮಂಗ ನಾವೇ ಅಲ್ಲಿ ಮೊದ್ಲು ಓದಿದ್ದು. ನಾವಿಟ್ಟು ಹೆಸ್ರೇ ನೀವು ಹೇಳ್ತೀರದು ಎಂದೆ) ಅಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ನಡಿತಾ ಇಲ್ಲವಂತೆ (ಇತ್ತೀಚೆಗೇನು ಬಂತು. ಎಂದೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠದ್ನುದ್ದೀನೆ ಇರ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದೆ) ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವರ್ಷ ಪೂರಾ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹಂಡಾವರಣವಂತೆ (ಮತೆ ಕಾಲೇಜು ಅಂದ್ರೆ ಸರಾಸಿ ಪಾಠ ನಡ್ಯ ಜಾಗ ಅಂದ್ಕಂಡೇನಲ್ಲೇ ಕಪಂಗಿ; ನಾವು ಸೇರಿದ್ದುರ್ಸನೆ ಹೊಲಸಿಟ್ಟು, ಗಬ್ಬಿದ್ದು ಪುಂಡಿ ಪಲಯಾಗಿತ್ತು ಪಾಠ ಎಂದೆ) ಫೀಜ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ (ಏನು ಪುಗ್ಗುಟೆ ಬರತ್ತೇನೋ ವಿದ್ಯಾ ? ಅದೇನು ರೈಲ್ವೆ ಎಂಜಿನ್ ಹೋಗೆಯೇ?) ಮೇಷ್ಟ್ರರಲ್ಲರೂ ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿ (ಇದ್ದಿದ್ದರೇ!) ಉತ್ತಮ ಅಂತ “ ಅಂದ್ಕಂಡೂ ” ಈ R. ಕುಮಾರ್ ಅಥವಾ ರೂಪಕುಮಾರ ಏಕ್ದಂ ಹೋಪ್ಲೆಸ್ ಅಂತ. (ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಪಾರಿನ್ನಿಗೆ ಹೋಕ್ಕನೆ ಅಂತ ಪೇಪರ್ನೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾಂಗೋ ಕಾಡಿಗೋ ಅಮೆಜಾನ್ ಕಾಡಿಗೋ ಎಂದು ಮುರಿಗೆಶಿ ಕೇಳಿದ)

ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಹೆಸರಿಗೆ ಪಾಠ ಆರಂಭಿಸುವುದು. ಅಟಾಮಿಕ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ಪಾಠ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

You see, Atomic structure is a very difficult thing. You can not Study it here. This is a hopeless College.

(ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮುರಿಗೇಶಿ: ಮತೆ ನೀನ್ಯಾಕದೀ ಇಲ್ಲಿ)

The Students are rowdies (ನಿಂದ್ದೇಳೋ, ನಮ್ಮುದ್ದಿ ಯಾಕೇ?)
You see, in oxford (ಎಂದಾರ ಅಲ್ಲಿದ್ದೇನೋ?) they are very
strict (ನಿನ್ನಂಗೆ ಎಲ್ಲರೂ Loose ಇರಲ್ಲೋ)

ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ worst. (ನಿನ್ನಂಗೆ) ನಮ್ಮ....ಯೂನಿ
ವರ್ಸಿಟಿ ಐಕ್ಲಾಸ್ (ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗೋ ಮಂಗ್ಯಾ ಇಲ್ಲಾಕದಿ
ಭಯಂಕರ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಎಲ್ಲ ಬೆಂಚುಗಳಿಂದಲೂ ಒನ್ಸಮೋರ್ ಎಂದು ಕೂಗು)

‘ಮುರಿಗೆ ಜ್ಞಾ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೋ’ ಎಂದರಂತೆ ರೂಪಕುಮಾರ್. ಅವನೇ
ಎದ್ದುನಿಂತ.

“ನಿನಗೆ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೋ?”

“ಇಲ್ಲ ಸಾರ್”

“ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾರ್”

“ನೀನು ಶುದ್ಧ ಆಯೋಗ್ಯ. ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇರೆ ತಪ್ಪಿ ಪರ್ಟಿಸುತ್ತ್ವೀ
ವಿದ್ಯೆ ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬರುತ್ತೀ. ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದವರು ಬರಬಾರದು.”
“ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಸರ್. ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಪಾಠಕೇಳಿ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು
ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಕಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸರ್ ಇಷ್ಟು ಕ್ರಿಯಾ ಇಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅದೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾಠ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ.”

“You are insulting me”

“Not I am”

“ನಿನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷೇ ಬರುಗಿಲ್ಲ.”

“ಸೈನ್ಸ್‌ಗೆ ಗ್ರಾಮರ್ ಯಾತಕ್ಕೆ ಸಾರ್.”

“ನೀನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತು. ನೀನು ಫಸ್ಟ್
ಯಿಯರ್ ಖನೇನು ಮಾಡಿದೆ ಅಂತಗೊತ್ತು.” “ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ಸಾರ್.
ನೀವು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾದಿರಿ. ಯಾರ ಇನ್‌ಫ್ಲಯೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ನಿಮಗೆ
ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ಸೇರಿದ ವರ್ಷ ನೀವು ಖನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನನ್ನ
ಕೈಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿದೆ.
ನೀವು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಅಪಾಲಜಿ ಪ್ರತಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ. ಫ್ರಂಟ್ ಬೆಂಚಿ
ನಲ್ಲಿ.(ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ladies)....”

“Shut up. You fool. Get out of the class”

“ಹೋಗಲ್ಲ ಕಣೋ ಏನ್ಯಾಡ್ಯಂತಿ ಮಾಡ್ಕಳಲೇ ! ”

ಹೀಗೆಯೇ ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ‘ಒರುಮಾದರಿ’ ಪಾಠವನ್ನು ರೂಪಕುಮಾರರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ವರ್ಷ ಏನೇನೂ ನಡೆಯಿತೋ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನಡೆದಿರಬೇಕು, ಏಕಾಮಿಷ ವಿರೋಧ ವಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ರೂಪಕುಮಾರರು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಹತ್ತಿರ ದೂರಿತ್ತರಂತೆ. ಮರುದಿವಸ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಅವನನ್ನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಕರೆಸಿದರು. ಅವನು ಹೆದರಿ ಕೊಂಡೇ ಹೋದ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಸಿಗಾರ್ ಒಂದನ್ನು ಜಗಿಯುತ್ತಾ.

“Who are you ? ”ಎಂದರು.

“I Sir”

“Why did you come ? ”

“You call, I come”

“Name ?”

“What name. No Sir”

“ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುತ್ತೋ ?”

“ಸೊಸೊಲ್ವ ಸರ್”

“ನಾನು ಯಾರು ಗೊತ್ತೋ ?”

“ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ರು ಸರ್”

“Correct ನ್ನಾನು ಈಕ್ಯಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಫಾರಿನ್ಗೆ ಸೆಲೆಕ್ಟಾಗಿದ್ದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಇದೆ ಗೊತ್ತೋ. ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಎಂದರೇನು ಗೊತ್ತೋ. ಆಂಥ್ರೊಪಾಲಜಿ ಅನ್ನೋ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೀಯೋ ?”

“ಇಲ್ಲ ಸಾ, ಪೀಸಿ ಮೇಜರ್ ಅನ್ನದೊಂದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು”

“ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಾತಾಡು”

“ಆಗ್ಲಿಸರ್. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ, ಏನೇ ಆಗಲಿ ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಗುರುಗಳು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ರು. ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ.”

“ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದದಿದ್ದೆ ಫೇಲಾಗಿಬಿಡ್ತೀ.”

“ಗೊತ್ತಿದೆ ಸಾರ್. ಫೇಲಾದ್ರೇನಾಯ್ತು.”

“ಎಷ್ಟು ಹಣ ದಂಡ, ಕಾಲದಂಡ.”

“ಏನ್ನಾರ್ ಇದೊಂದು ವರ್ಷ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಸೇಂಗಾ, ಹತ್ತಿ ದಲಾಲಿ ಆಂಗಡಿ ಇದ್ದೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ತೇಜಿ ಮಂದಿ ಗೆಸ್ ಆತು ಅಂದ್ರೆ ಮಸ್ತ್ ದುಡ್ಡು.”

“ನೀನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಿ. ಇನ್ನು ಪಾಪ ಉಳಿದ ಲೆಕ್ಕರರುಗಳ ಗತಿಯೇನು?”

ಸಾರ್, ಯಾವ ಲೆಕ್ಕರನ್ನ ಬೇಕಿದ್ದ್ರೂ ಕೇಳ್ವಿ ಸರ್.”

“ರೂಪ್ ಕುಮಾರ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಏನದು ನಿನ್ನ ಗಲಾಟೆ.”

“ಅದೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿಡಿ ಸರ್. ಉಳಿದೋರು ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಕೇಳ್ವಿ.”

“I warn you this time. You may go.”

“ಆಗ್ಲಿ ಸರ್.”

“ನಿನ್ನ ನಡತೆ ಸರಿಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ expel ಮಾಡ್ತಿನಿ.”

ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಆ ದಿನವೇ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟವನನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಆತ ಕಾಲೇಜು ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಗದವನ್ನು ಸಂಜೆಯೇ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ.

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳು.

ಮುರಿಗೆಜ್ಜೆ ಪೈನಲ್ ಬಿ. ಎ. ಇವನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಲರ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಇವನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ. ನಮ್ಮವನು ತಿಳಿಯಿರೇ. ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲೇ. ಇಂತೀ ಶರಣಾರ್ಥಿ.

ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಕಾಗದದ ಒಕ್ಕಣೆಯಿತ್ತು. ಕೆಳಗೆ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಿ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅರಸನ ಅಂಕೆ ತಪ್ಪಿತು. ದೆವ್ವದ ಕಾಟವೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅವನಿಗಿತ್ತು.

(ಸಶೇಷ)

— ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಜೋಡ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಬ್ಸರ್ವೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತದಂತೆ.

—ಆದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ದೈನಂದಿನ ಅಗತ್ಯ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಂತೆ.

*

*

*

*

ಕನಕಾಚಾರ್ಯರ ಕ್ಯಾಮೆರಾ



“ಕನಕಾಚಾರ್ಯ, ನೀವೂ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಬೇಕು ಅಂತ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಮತದಾರ ಸಂಘದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ” ಎಂದೆ ನಾನು. ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕೆಣಕಬೇಕು ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್‌ನ ಸಂದರ್ಭ ಸುಲಭ ನೆಪ ಆಗಿ ದೊರಕಿತು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ “ಮಲೆ ಯಾಳೇ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರಯೋಗ ನನ್ನಮ್ಯಾಲೂ ಮಾಡಬೇಕಂತೀರಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ಇದು ಯಾವ ಹೊಸ ಮಂತ್ರ ತೆಗೆದಿರಿ?” ಎಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

“ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಸಮಾರಂಭದ ಬಗ್ಗೆಯ ಮಂತ್ರಗಳಿವೆ ಅನ್ನೋದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆಚಾರ್ಯ” ಎಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ.

“ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೋತಿಗಳು” ಎನ್ನುತ್ತ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಬಲಮಗ್ಗುಲಿ ಗಿದ್ದ ವನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಗುದ್ದಿದರು. “ಈ ಮುದುಕನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಂತೀರಾ?” ಎಂದರು.

“ಅದಿರಲಿ, ಆಚಾರ್ಯ, ಮುಂಚೆ ಈ ಮಲಯಾಳೀ ಮಂತ್ರ ಅಂದರೆ ಏನು— ಹೇಳಿರಿ.”

“ಅಂದ್ರೇನು? ಮತದಾರ ಸಂಘದವರು ಬಯಸ್ತಾರೆ ಅಂತ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲೋದು.”

“ಅದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಏನ್ಬಂತು, ಆಚಾರ್ಯ? ಮತ ಕೊಡುವವರೆ ಹುರಿಯಾ ಳಾಗು ಅನ್ನೋವಾಗ—”

“ಏ, ಹುಚ್ಚುಂಡೇಗಂಡ, ನನಗೇ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳ್ತೀಯಾ? ನಾನೂ ನೀವೂ—ನಾವು ಮತದಾರರೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಏನ್ಮಾಡಿದಿವಿ. ನಾವು?” ಪರೀಕ್ಷಿಸು ವಂತೆಯೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಕನಕಾಚಾರ್ಯ.

“ಏನ್ಮಾಡಿದಿವಿ ಅಂದ್ರೆ? ಮತ ಕೊಟ್ಟಿವಿ!”

“ಯಾರಿಗೆ?”

“ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ. ”

ಆಚಾರ್ಯ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರು. “ ಏಲಾ ! ಠಕ್ಕ ! ನೋಡಿದಿಲ್ಲೋ ? ಅಯ್ಯಯ್ಯ ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇಲೆಕ್‌ಶನ್ ಇದ್ದರೂ ಮತದಾರರು ಹ್ಯಾಗೆ ಜಲಾಖ್ ಆಗ್ತಾರೆ ! ಹ ಹ ಹ ! ಯಾರಿಗೆ ಮತ ಕೊಟ್ಟಿವಿ ಅಂದ್ರೆ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ ! ಹ ಹ ಹ ! ಯಾವ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ ! ಹ ಹ ಹ ! ”

“ ಯಾವ ಹುರಿಯಾಳು ಅಂದ್ರೇನು. ಆಚಾರ್ಯ, ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ ಯಲ್ಲ ? ”

“ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಅಂತ್ಲೇ ಕೇಳ್ತೀನಿ, ಯಾವ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ-ಅಂತ. ಮಾತು ಕೊಡೋದು ಒಬ್ಬ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ, ಮತ ಕೊಡೋದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ ! ”

“ ಮತ್ತೆ ? ಅವರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲೇನು ? ” ಎಂದು ನಮ್ಮವ ನೊಬ್ಬ ಹಟವಾರಿ ಹುಡುಗನ ಸಿಡುಕಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ ಅದನ್ನ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಇದನ್ನ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂತಾರೆ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡ್ತಾರೆ— ”

“ ನಿನಗೇನು ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಹೇಳೋದಿಲ್ಲಲ್ಲ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಡು ಅಂತ ” ಎಂದು ಅವನ ಭುಜವಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕನಕಾಚಾರ್ಯರು ಸಂತಯಿಸುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

“ ಈಗ ನಾವನ್ನೋದು ಅದಕ್ಕೇ ಆಚಾರ್ಯರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಮಾಡೋದಕ್ಕಲ್ಲ. ನೀವೇ ನಿಂತಿಡಿರಿ. ಆರಿಸಿ ಬಂದಿರಿ ಅಂದರೆ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡೋಣ ” ಎಂದು ನಾನು ಹರಟೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತವಿಪಯಕ್ಕೆ ತರಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ.

“ ಏ ! ನಾವು ಆಚಾರ್ಯರದೊಂದು ಲೈಫ್‌ಸೈಜ್ ಫೋಟೋದ್ದೇ ಫೋಸ್ಟರ್ ಮಾಡೋಣ— ”

“ ಯಾಕಪ್ಪ ? ತಲೆಬಾಗಿಲಿನ ಎಡಕ್ಕೂ ಬಲಕ್ಕೂ ಹುಲಿ ಪೈಲವಾನರ ಚಿತ್ರ ಬರೆದಿರ್ತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಚಿತ್ರ ಗೋಡೆಗೆ ಅಂಟಿಸಬೇಕಂತೀಯೇನು ? ಎಂದು ನಗೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಆಚಾರ್ಯರು.

“ ಅಲ್ಲೆರೋ ಫೋಟೋ ಮತ್ತು ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಿಕೆ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಂಗ್ರೆಸದ ಶ್ರೀ ಸದೋಬಾ ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿರುವರಲ್ಲೋ ? ” ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಗ್ದನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆಕಾಲ ಸಂದೇಹ.

“ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಆರಿಸಿಬರ್ತೀವಿ ಅನ್ನೋ ಅಹಂಕಾರ ಅದು ” ಎಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕುರಿತಲೆಯವ.

“ ಹಾಗನ್ನಬೇಡಿರೋ ! ಇಲೆಕ್ಶನ್ ಗೆಲ್ಲೋದರಲ್ಲಿ ಸೈಪಲಿಸ್ಟ್ ಇದ್ದಾರೆ ಸದೋಬಾ ಅವರು, ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅರ್ಥ ಇರ್ತದೆ. ” ಎಂದು ನಾನು.

“ ಆದ್ರೆ—ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಅರ್ಥ ಇದೆ ” ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಬೋಧಿವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಬೆಳಕು ಕಂಡಾಗಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದರು.

“ ಅದೆಂಥಾದ್ದು—?ಆಂ—? ಏನಂದ್ರಿ—? ” ಮುಂತಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಾಯಿಗಳಿಂದ ಉದ್ಗಾರಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಹೊರನುಗ್ಗತೊಡಗಿದುವು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಭಗೀರಥನಂತೆ ಚಂಡಿಕೆಯನ್ನು ತಲೆ ಜಾಡಿಸಿ ಬೀಸಿದರು ನಮ್ಮ ಉದ್ಗಾರ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಯಲು.

ಆಚಾರ್ಯರು ನುರಿತ ಪ್ರಚಾರಕನಂತೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬರೀ ಕೈಯನ್ನೆತ್ತಿ, ತುಟಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚದೆ ನಿಂತರು.

ಆಮೇಲೆ ನಾವಿನ್ನಿಷ್ಟು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಸಮಾಧಾನದ ಬದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಸಾರಿದರು—“ ನಿಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ, ನೆನಪಿದೆ ಏನು? ” ಎಂದು.

ಚುನಾವಣೆಯ ಹುರಿಯಾಳಿನ ನೆನಪಿನಂತೆ ನಮ್ಮದೂ. ಅನುಕೂಲವಲ್ಲದ್ದನ್ನು, ತಿಳಿಯದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವವರು ನಾವು. ಪೆಚ್ಚಮೋರೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆವು. ವಿಜಯೋನ್ಮಾದದ ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ‘ ಸ್ವತಂತ್ರದ ಜಡ್ಡು ’ ಎಂದು.

ಸರಿ. ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತಲ್ಲದೆ ಅದು ಮರೆತದ್ದು ಯಾಕೆ ಎಂಬುದೂ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ತಿಳಿಯದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವ ನಮಗೆ ಆ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಈಗ ಬೋಧಪಾಠವನ್ನು ಮುಂದು ಸಾಗಿಸಿದರು.

“ ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಂಬಾಕಿ (ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿ)ನ ಚಟ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರಿ. ಯಾಕೆ ! ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದ್ರೂ ತಂಬಾಕಿನ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ನಂ ಸರಕಾರದೋರು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುದ್ದಾವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯ್ತು. ತಂಬಾಕಿನ ಈ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಯಾಕೆ ? ”

ಯುಕ್ಲೆಡಿನ ಪ್ರಮೇಯದಂತೆ ನಾವು “ ಇ. ಸ್ಕಾ. ಬೇ ” ಎಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯರು.

“ ಯಾಕೆ ? ” ಎಂದು ನಮ್ಮ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಗಳಿಂದ ಉಸಿರು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿತು.

“ ತಂಬಾಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣ ಇದೆ—” ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಿಟಿಕೆ ಹೊಡೆದು “ ಹೌದು ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದಿದರೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಬರೋದು ” ಎಂದ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ “ ತಂಬಾಕು ತಿನ್ನೋವಾಗ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನತೆ ಬರೋದು ” ಎಂದ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನೂ “ ಅದು ಒಂದು ತರಹ ಟಾನಿಕ್-tonic)-ಆಚಾರ್ಯರೆ, ರುಚಿ-ಹೆಚ್ಚಿಸೋದು ” ಎಂದೆ.

“ ಶುದ್ಧ ಹುಚ್ಚರು ನೀವೆಲ್ಲ ! ” ಎಂದು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಮೂವ್ವರಿಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, “ ರುಚಿ-ಹೆಚ್ಚಿಸೋ ಟಾನಿಕ್ ಅಲ್ಲ, ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸೋ ಕೆಟ್ಟಾನಿಕ್ ! ” ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು “ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿರಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜಡ್ಡು ಅಂದ್ರೆ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನೋದು ಉಳಿದ ಅರ್ಧಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಸಿವೆಯ ಬಾಧೇನೇ ಆಗ್ಬಾರ್ದು ಅಂತ ತಂಬಾಕುಸೇವನೆ ಮಾಡೋದು. ಮತದಾರರೆಲ್ಲ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಅವರ ಕಣ್ಣೆದುರು ತಮ್ಮ ಪೋಟೋ ಇಟ್ಟರೆ....”

ನಮಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಗೆ ತಡೆಯದಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ನಗೆಯ ಅಬ್ಬರವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವಂತೆ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಚಾರ್ಯರು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು—ಅಂಥಾ ಮೈ ಕೈ ತುಂಬಿದ ಪೋಟೋ ಇಟ್ಟರೆ ಮತದ ಬದಲು ಕಲ್ಲು-ಇಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಾವು ತಲೆಯುಮ್ಯಾಲೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಟೋ-ಪೋಸ್ಟರ್‌ಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಬೇಡ ಅನ್ನೋ ಮುತ್ಸದ್ವಿ ತನದ ಮಾತು ಅದು. ” ಎಂದವರೆ ತಂಬಾಕಿನ ಚೂರೊಂದನ್ನು ಬಾಯಿ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

—ಶ್ರೀರಂಗ

ಒಂದು ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೇಲೆ

[ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಲಂಚ, ಶೋಷಣೆಗಳ ನೆಲೆಯಾದ]

ಕ್ರೂರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ನೋಡಿಸಿಹೆವು

ಕೊನೆಯಬಾರಿಗೆ—

[ಲಂಚ, ಶೋಷಣೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳ ನೆಲೆಯಾದ]

ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಶಾಸನವ ತಂದಿಹೆವು ಜಾರಿಗೆ.

—ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ.

(ಹಿಲೇರ್ ಬೆಲಕ್‌ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ)

ಹೀಗೂನೂನು ಉಂಟು !



ಸ್ವಾಮಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರೇ, ನಮೋನ್ನಮಃ.

“ಹೀಗೂ ಉಂಟು” ಅಂತಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದಮ್ಮೋರಿಗೆ “ಹೀಗೂ ಉಂಟು, ಇದಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗೂ ಉಂಟು” ಅಂತ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಸಂತೋಷ. “ಹೀಗೂ” ಉಂಟು, “ಮಿಗಿಲಾಗೂ” ಉಂಟು, ಆಮೇಲೆ ಹೀಗೂನೂನು ಉಂಟು ಅಂತ ನಾವು ಒಂದಿಷ್ಟು ತೋಡಿಕೊತಾ ಇದ್ದೀವಿ.

ಮೊನ್ನೆ ತ್ರಿವೇಣಿ ಮುಂದೆ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರು, ಅತ್ತಲಾಗೆ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರು ಹಬ್ಬಿದ್ದ ಕ್ಯೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸುಬ್ಬಗಾನೂ ನಿಂತಿದ್ದಿವಿ. ಒಸೆ ಪಿಚ್ಚರು—ವ್ಯಾರ್ ಮಹಬ್ಬತ್! ಕೇಳೈಕಾ ಮತ್ತೆ! ರಷ್ಣು ರಷ್ಣು. ಒಳ್ಳೆ ಕರಗಕ್ಕೆ ಬಂದಂಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಜನ ಬಂದಿದ್ದರು.

ನಿಂತು ನಿಂತು, ಕಳ್ಳೆಕಾಯಿ ತಿಂದು ತಿಂದು, ಕಾದು ಕಾದು, ಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತು “ಒಳ್ಳೆ ಬಿಟೆಯೆಸ್ಗೆ ಕಾದಂಗಾಯ್ತಲ್ಲ” ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳಾಯಿ ದ್ದಂಗೇನೆ ಟಿಕೆಟ್ ಬಂದ್ ಆಗಿ, ಹೌಸ್‌ಫುಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು. ಪೊಲೀಸುಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯೋ ಹಂಗೆ ಧೊಪಧೊಪಾಂತ ಒಂದ್ನಾಕು ಈ ಕಡೆ, ಒಂದ್ನಾಕು ಆಕಡೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಜನಾನ್ನ ಚದುರಿಸೋಕೆ ಷುರು ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವೂ ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್ನರಂತೆ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಬರ್ತಿರೋವಾಗ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಅಂಗಿ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದರು!

ಫೈವ್ ರುಪೀಸ್....ಫೈವ್ ರುಪೀಸ್....”

ಮೊದ ಮೊದಲು ನನಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ಬಗನ್ನ ನೋಡಿದೆ. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದು ಕಾಲು ತುಳಿದೂ ರೈಲೋ ಅಂದಾಗ “ಹೋ! ಇದು ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸಿನ ಟಿಕೆಟು....ಬ್ಲಾಕ್ ರೇಟು” ಅಂತ ಫ್ಲಾಶ್ ಆಗಿ, ಟು ಬೈ ಆರ್ ನಾಟ್ ಟು ಬೈ ಅಂತ ತಿಣಕುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರು ಬಂತು. ಒಬ್ಬ ಇಳಿದ. ಈ ಪ್ರಾಣಿ ನನ್ನ ಪರಟನ್ನು ನನ್ನ ಮೈಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಛಕ್ ಅಂತ ಹಾರಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನೆಶ್ಯ ಕೇಳುವವನಂತೆ ಏನೋ ಗೊಣಗಿದಾಗ ಅವನು ಒಂದು ಕಾಲಿನಾಸ್—ನಗು ಬಿಸಾಕಿ ಟಿಕೆಟ್ಟು ಕೈಗೆ ತಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಇತ್ತು. ಅವನೂ ಹಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲು ರಕ್ ಅಂತ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಲೊಪ್ ಅಂತ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಡಗಿ ಮಾಯವಾದ !

ಸರಿ ಗುಂಪು ಕೂಡಿತು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪೋಲೀಸೂ ಬಂತು. ಆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ನಾಕು ಸಾರಿ ಲೆಫ್ಟ್-ರೈಟ್ ಮಾಡಿ ಪೋಲೀಸು ಈ ರೀತಿ ಉಪದೇಶಿಸಿತು :

“ ಯಾಕಲೇ ಬೇಕುಪ, ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗೇನೆ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಶಿಯೇನೋ ಹಲ್ಕಿಟ್ ? ಅಪ್ಪು ಗೊತ್ತಾಗಾಕಿಲ್ವ ! ಒಸಬಾನಾ ನೀನು ? ”

* * * *

ನಿಮಗ್ನೋತ್ತಿಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ನಮ್ಮೂರು ಅಂದ್ರೆ ಅಂತಿಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ನಮ್ಮೂರಿನವ್ರಾನೂ ಅಪ್ಪೇನೇ; ಘಟಾನುಘಟಗಳು, ನನ್ನ ಹಾಗೆ! ನಮ್ಮೂರಿನ ವೀಣೆ ರಂಗಣ್ಣ ಅಂದ್ರೆ ಮುಗೀತು; ಅಂಥಾವ್ವು! ಅಂಥಾ ಹೆಸರು! ಅಂಥಾ ಒಂದು ಇದು!! ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೋ ಅಮೆರಿಕನ್ನು ವೀಣೆ ಕಲಿಯೋಕೇಂತ ಬಂದು ಶಿಷ್ಯನಾದ. ಬರೀ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಲ್ತು, ಕಛೇರಿ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಆಕಾಶವಾಣಿಯವರನ್ನ ರೇಗಿಸಿ, ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಬಾರಿಸಿ ಸುಸ್ತು ಹೊಡೆಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದಾನ್ನಿ. ನಾನು ಏನು ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಬಂದೇಂದ್ರೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಗಿದ್ದ ಅಂತೀರಿ? ಅದೆಂಥಾದ್ದೊ ಕ್ರಾಪು, ಅದೇನೊ ಡ್ರೆಸ್ಸು—ಈ ಬೀಟಲ್ ಬೀಟಲ್ ಅಂತಾರಲ್ಲ....ಫೇಟ್ ಅದೇ ಅನ್ನಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೈದೆ ಮಗ ಅದೇ ನಾಗಿಬಿಟ್ಟ ಅಂತೀರಿ! ಒಳ್ಳೇ ಸಕತ್ತಾದ ಜುಟ್ಟು, ಜುಬ್ಬ, ಕಚ್ಚೆ-ಪಂಚೆ, ನಾಮ!!!

ಆದರೆ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಂಗಣ್ಣ ಏನಾದ ಅಂತೀರಿ?! ಫೇಟ್ ಬೀಟಲ್.

* * * *

ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊನ್ನೆ !

ಜನತಾ ಬಜಾರಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ಆಜೆಗೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟರು!! ನಾನೇನು ಕೇಳಬಾರದ್ದು ಕೇಳಿದೆನೆ?!

“ ನೀವು ಬಡವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಚಾಕಲೇಟುಗಳು, ಹ್ಯಾಂಡಿಕ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್, ಹೇರ್ ಆಯಿಲ್ಸ್‌ಗಳು ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳು, ಆಕ್ಕ-ಗೋಧಿ-ಬೇಳೆಗಳೇನು ಬೇಜಾನು ಸಿಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಆಟಂ ಬಾಂಬು ಯಾಕೆ ಮಾರುಲ್ಲ ?

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಅದು ಬೇಕಾಗೊಲ್ಲ ಅಂದವರು ಯಾರು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಡನ್ಯಾಗಿ ಬೇನಾ....”

ಮಾತಾಡೋಕ್ಕೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಆಚೆಗೆ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟರು.

* * * *

ನಮ್ಮ ತಿಮ್ಮಗ ಪರದೇಶ ತಿರಗೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯೋದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಒಂದು ಮದ್ದು ಕಂಡುಹಿಡಿದ. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಮಾರಾಟವಾಯಿತು. ಒಂದು ವಾರ ಆಯ್ತು ನೋಡಿ, ಒಬ್ಬ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದ.

“ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಲ್ಲಿರೀ” ಅಂದ.

“ಬೆಳಿತದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಿಂತಿ ಪಡಬೇಡ” ಅಂದ ತಿಮ್ಮಗ.

“ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿ ಮಾಡೊಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಏನು!?” ಅಂತ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ.

ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉದ್ದುದ್ದಕ್ಕೆ ನೀಳವಾಗಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು—ಬಾಲ.

* * * *

ಅಂತೂ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹೆದರಿಸಬೇಕೊಂತ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. “ಹೀಗೊನೂನೂ” ಏನು, ಇನ್ನೂ “ಹ್ಯಾಗೆಹ್ಯಾಗೊನೂನೂ” ಉಂಟು!! ಆಲ್ಲವೇ?

ಶರಣು ಅಂದೆ,

ನಿಮ್ಮವ,

ಎಲ್ಲೆನ್ನ.

ಗುಟುಕು

ಬಾರೋ ಕಿಟ್ಟೇ....! ಎಂದರು ತಾಯಿ.

ಹಕ್ಕಿಯು ಗುಟುಕನು ಕೊಡುವುದು ಹೀಗೆ!

ಕಿಟ್ಟೆಯು ನೋಡಿದ. ಬಿಟ್ಟನು ಬಾಯಿ!

ಹೌದಾ... ಎಂದನು ಬೆಪ್ಪನ ಹಾಗೆ!

ಮರುದಿವ ಕಿಟ್ಟೆಯು ಓಡುತ್ತ ಬಂದ.

ಅಮ್ಮನ ಬಳಿ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸೆ ನಿಂದ!

ಆ ಹಿತ್ತಲಬೇಲಿಯ ಹಿಂಬದಿ ಭಾವ

ಅಕ್ಕಗೆ ಗುಟುಕನು ಕೊಡುತ್ತಿಹರಂದ!!

ಯಾರ ಮುಖ?

ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ, ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದು “ ಆಯಾಸ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೊರಗಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ತೆರೆದಾಗ, ಶ್ರೀಮತಿ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತಂದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಪಡೆವ ಮೊದಲೇ ಲೋಟ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕಾಫಿ ಚೆಲ್ಲಿಹೋಯಿತು.

“ ಥೋ....ಥೋ ಥೋ ! ”—ಎಂದೆ.

(There is a slip between the cup and the lip—ಎಂಬ ಮಾತು ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ ನೆನಪಾಗಬೇಕೆ !?)

“ ಅಯ್ಯೋ, ಏಕೋ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಹೀಗೇ ಆಗ್ತಿದೇಂದ್ರೆ ”—ಎಂದಳು.

“ ಏನು ಹಾಗಂದ್ರೆ ? ”—ಎಂದು ಹುಬ್ಬೆಗರಿಸಿದೆ.

“ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೂ ಇಷ್ಟೇ ನೋಡಿ. ಒಂದು ಹೋಗಿ ಒಂದಾಗುತ್ತೆ ! ”

“ ನೀನು ಬಹಳ ಜಾಣೆ, ನಾಜೂಕಿನ ಹೆಣ್ಣು, ಕೆಲಸ—ಬದುಕು ಬಲ್ಲವಳೊಂತ ಒಪ್ಪಿ ನಾನು ಮದುವೆಯಾದದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಹಾಗಾದ್ರೆ ? ”

“ ಹ್ಲೂಂ ”! ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ದನಿಯೆಳೆದು ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು.

—“ ದಿವಸಾ ಹೀಗಾಗ್ತಿತ್ತೆ ? ಇವತ್ತೇಕೋ ಅಷ್ಟೆ ; ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅನ್ನದ ತಪ್ಪಲೆ ಇಕ್ಕುಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುವಾಗ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ”

“ ನೆಗ್ಗಿ ನುಗ್ಗಿಕಾಯಿ ಆಯ್ತಲ್ಲ.... ? ”—ಎಂದು ನಡುವೆ ನುಡಿದೆ.

“ ಅದಾದಮೇಲೆ, ಕೊಬ್ಬರೀ ಎಣ್ಣೆ ಹೆತ್ತಿದೇಂತ.... ”

“ ಗಂಡೋ ಹೆಣ್ಣೋ ಹೆತ್ತಿರೋದು ? ”

“ ಥೋ.... ! ನಿಮಗ್ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಧ್ಯಾನ ! ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೊಬ್ಬರೀ ಎಣ್ಣೆ ಸಮಾಜಾರ ! ಅದು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುತ್ತೊಂತ ಒಲೆ ಹತ್ತಿರ ಸೀಸೆ ಕಾಯಿಸು ತ್ತಿದ್ದಾಗ.... ”

“ ಫಠಾರ್ ಅಂತ ಒಡೆದು ಹೋಯ್ತು ತಾನೆ ? ”—ಎಂದೆ ನಗುತ್ತಾ.

“ ಹ್ಲಾ....ಹೌದು ! ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ? ”

“ ಒಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಗಾಜು ಸಿಡಿಯುತ್ತೇಂತ ಅಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಾಗದಿರೋಕೆ ನಾನೇನು ನೀನೆ ? ”—ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕೆ.

“ ಸಾಕು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ನಿಮಗೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅನುಕಂಪವಿದೆಯೇ ? ನನಗೇ ರೊಂಡಿ ನೋವಾಗಿ.... ”

“ ಏಕೆ....? ಏನಾಯ್ತು ? ”—ಕಾತರದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ ಆಗೋದೇನು ? ಬಚ್ಚಲುಜ್ಜುವ ಬ್ರಶ್ ತನ್ನೀಂತ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದೆ ನಿಮಗೆ ; ನೀವು ತರಲಿಲ್ಲ ! ”

“ ಅದಕ್ಕೆ ರೊಂಡಿ ನೋವು ಬಂದಿತೇನು ”

“ ಹ್ಲೂಂ ! ನೀವು ಬ್ರಶ್ ತರದ್ದರಿಂದ ಬಚ್ಚಲು ತಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ; ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯೋಕೆ ಹೋದಾಗ ಜಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಊದಿಕೊಂಡಿದೆ. ”—ಎಂದು ಸೊಂಟದ ಬಳಿ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

“ ಹೌದೆ ? ಎಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ ”

“ ನೀವು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋದೇನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ; ”

“ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಜಂಬಾನ ! ಏನೋ ಪಾಪ, ನೋಡಿ, ಬಾವು ತಿಕ್ಕಿ ಗುಣ ಮಾಡೋಣಂದ್ರೆ ನಿನಗೆಷ್ಟು ಧಿಮಾಕು ! ಬೇಡ್ತಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟೋ ! ”

“ ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಹಾಸ್ಯ ! ”—ಸ್ವಲ್ಪ ಅಳು ದನಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೋಳಾಡಿಸಬಾರದೆಂದು—

“ ಹೀಗೆ ಹಾಸ್ಯವಾಗಿದ್ದರೇ ಅಲ್ಲವೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸ ಲಾಸ್ಯವಾಡೋದು ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ—“ ಹ್ಲೂಂ ಮುಂದೆ ಹೇಳು ; ಇನ್ನೇನು ಎಡಬಿಡಂಗಿಗಳಾ ದವು ? ”—ಎಂದೆ.

“ ಬಟ್ಟೆಯೊಗೆಯುವಾಗ ಸೋಪು ಮೋರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿತು.... ”

“ ಸರಿ, ನಾಲ್ಕಾಣೆ ; ಆಮೇಲೆ ? ”

“ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕೈ ತಗುಲಿ ಬಳೆಗಳು.... ”

“ ಸರಿ ಸರಿ ! ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬು ”

“ ಈಗ ಕಾಫಿ ಬೇರೆ ಚೆಲ್ಲಿತು.... ”

“ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಏನು ಕಾರಣ ಹೊಂಚಿದ್ದೀಯ ? ”—ಎಂದೆ.

“ ಇನ್ನೇನು ಕಾರಣ ? ಎದ್ದ ಹೊತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪೆ ! ”

“ ನೋಡ್ವಾ....? ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಲಕ್ಕೋ ಅಂದ್ರೂ ಕೇಳದೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಏಳ್ತೀಯಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ! ”—ನಕ್ಕೆ.

“ ಅದಕ್ಕಾ ಕಾದೀತು ? ಎದ್ದಾಗ ಯಾರ ಮುಖ ನೋಡಿದನೋ ಏನೋ....? ”

—ಎಂದು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನೇ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ನೋಟದಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು.

ತಟ್ಟನೆ ನುಡಿದೆ.

“ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡಿರಬೇಕು ! ”

—ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ

೧ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನ ೧

ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್ ವಾಮನರಾಯ ಬದುರುದ್ದೀನ ನಸ್ಯದಂಗೆಡಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಮಾಧವ ಪೈಗಳ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಹಾಗೇ ನಿಂತ. ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಒಳಗಿನಿಂದ 'ವಟ ವಟ' ಅಂತ ಬಯ್ಯುಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಒಳಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ಅದೇನೋ ಭಾರವಾದ ಪಸ್ತು ಒಂದನ್ನು ಸರಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಆ ಪಸ್ತು ಇನ್ನೇನೂ ಅಗಿರದೆ ಎಮ್ಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಳೆದಾಡಿದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸ ದಿದ್ದುದು ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್ ವಾಮನರಾಯನಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಇದಂತಹ ಆತ್ಮಗೌರವವಿಲ್ಲದ (ಪ್ರಾಣಿ) ಎಮ್ಮೆ ಎಂದು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ, ತಮ್ಮ ಕಠಿಣಮನದ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಗಿದನಂತರದ ಮಾಧವ ಪೈಗಳ ಹವ್ಯಾಸವಿರಬಹುದೇ? ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ ವಾಮನರಾಯ. ಮಾಧವ ಪೈ ಕೊನೆಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಯನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ದಬ್ಬಿದ ಮೇಲೆ, ವಾಮನರಾಯ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ಗಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಗೇಟನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳ ಹೊಕ್ಕ.

ಆಗ ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ಹಣೆಯ ಬೆವರು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ವಾಮನ ರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹಲೋ, ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್, ರಾತ್ರಿ ಮೂನ್ ಲೈಟ್ ವಾಕೋ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ, ವಾಮನರಾಯನಿಗೆ 'ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್' ಎಂಬ ಬಿರುದು ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಎಂದು ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು.

ಯಾವಾಗಲೂ ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಆ ಹೆಸರು ಬಂದಿರ ಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿರೇನು? ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಕುಂಭಪುರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಆಗಾಗ ಅದನ್ನು ಒಗೆದು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಮನರಾಯನಿಗೆ ಇದ್ದುದೇ ಒಂದು ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್. ಅದೇ ಆತನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂಟ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದೇ ಆತನ ಸಂಚಾರಿ ಆಫೀಸ್ ಸಹ ಎನ್ನಬಹುದು. ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟ್‌ನ ಹಿಂದೆ ಸಾವಿರ ನಮೂನೆ ಬಣ್ಣವಿದ್ದರೆ, ಮುಂದುಗಡೆ ಹೊಳೆಯುವ ಜಾಕಲೇಟ್ ಬಣ್ಣ! ಅದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ಕೇಳಬೇಡಿ. ನಸ್ಯದ ಚಟದ ವಾಮನರಾಯನ ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟಿನ ಮುಂದುಗಡೆ ಭಾಗ ಜಾಕಲೇಟ್ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿದೆ? ವಾಮನರಾಯನೇನಾದರೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ನಸ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಜೀವಾನೇ ಬಿಡ್ತಾನೆ ಅನ್ನೋದು ಕುಂಭಪುರದ ಜನರ ನಂಬಿಗೆ.

ಮಾಧವ ಪೈಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ವಾಮನರಾಯ ಜೇಬಿನಿಂದ ನಸ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ಹೊರತೆಗೆದು ಒಂದು ಚೆಟುಕೆ ನಸ್ಯ ಹೊರಸೆಳೆದು ಮೂಗಿಗೇರಿಸುತ್ತಾ, “ನಸ್ಯ ತೀರುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಬದರುದ್ದೀನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ನೀವು ಎಮ್ಮೆಯೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ಒಡನಾಟ ನೋಡಿ ನಿಂತೆ. ಅದಿರಲಿ, ಎಮ್ಮೆಗೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲವೆ?” “ಎಮ್ಮೆಗೆ....ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಇಹಲೋಕದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿಸಿತು.”

ವಾಮನರಾಯ, ಶೋಕ ಸುದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಾರಬೇಕೆಂದಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಜೆಟ್ ವಿಮಾನ ಖಾಲಿ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಡಬ್ಬಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೊರಟ ಶಬ್ದ ವಾಗತೊಡಗಿತು. ಶಬ್ದ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಬಂದಂತೆ ಎರಡು ದೀಪಗಳು ರಸ್ತೆ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತು. ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಆ ದೀಪಗಳು ದೊಡ್ಡ ದಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ‘ಚಲ್ತೀಕಾನಾಮ್ ಗಾಡಿ’ಯಂತೆ ಕಾರೊಂದು ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಈ ಪೇಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ತನ್ನ ಜೆರ್ಕ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಜೋಡಿ ಏನುಮಾಡ್ತಾನೆ ಎಂದು ಗೊಣ ಗಿದರು ಮಾಧವ ಪೈಗಳು. “ಓಹೋ....? ಅವನೋ....? ಇನ್ನೇನ್ಮಾಡ್ತಾನೆ ಬಂಕಾ ಪುರದಿಂದ ತುಪ್ಪ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾನೆ—ಸುಂಕ ತಪ್ಪಿಸಲು ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಆಲ್ವೇ ಅವನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ತುಪ್ಪ ಮಾರೋದು?” ವಾಮನರಾಯ ಹೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾಧವ ಪೈಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸುಬ್ಬರಾಯನೊಡನೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿತು ಅವನ ಮನಸ್ಸು. ಸತ್ತ ಎಮ್ಮೆಯ ಕಡೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ನೋಡಿ, ಇನ್ನೇನು ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು, ಅವರಷ್ಟು ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಎಮ್ಮೆ ಇಡೀ ಕುಂಭಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ದೊರಕದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಸಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಸುಬ್ಬರಾಯ ಹಾಗೂ ನರಹರಿಭಟ್ಟ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇಡು ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಧವ ಪೈಗಳ ಮಿಮಳೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನರಹರಿಭಟ್ಟರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ, ನರಹರಿಭಟ್ಟರ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕು ವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಸುಬ್ಬರಾಯನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಮಾಧವ ಪೈಗಳ ಮನಸ್ಸು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯೂ ಹೊಳೆಯಿತು—ಪೈಗಳ ಕುಶಲ ಮಿಮಳೆಗೆ.

ವಾಮನರಾಯನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಪಿಸುಪಾತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು—ಪೈಗಳು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕುಂಭಪುರದಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ಕುಂಭಪುರವಾರ್ತೆ” ಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ವಿನಂತಿ. “ಕುಂಭಪುರ ವಾರ್ತೆ” ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ವರದಿ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು.

“ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು, ಕುಂಭಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಜರ್ಕ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಈಗ ಹುಲ್ಲು ಭಕ್ಷಕ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಂದಿದೆ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ವರದಿ ಸುಬ್ಬರಾಯ ಹಾರ್ಡ್ ಹೊಡೆದರೂ ಸಹ ಎಮ್ಮೆ ಮೇಲೆಳದಿದ್ದಾಗ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ನಂತರ ಕಾರಿನ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ರೇಕ್ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳೂ ಇತ್ತು.

ಈ ಅಪಘಾತವನ್ನು ಕಂಡ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ವೇಸ್ಟ್ ಕೋಟ್ ವಾಮನರಾಯ—ಆಗ ಆತ ಮೊಟು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ (ನಸ್ಯವನ್ನು ಮೂಗಿಗೇರಿಸುತ್ತಾ) ಕಂಡ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೋಸುಗವೇ ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ಫಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಯನ ವಿರುದ್ಧ ದಾಖಲಾಡಿದ ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ವೇಸ್ಟ್ ಕೋಟ್ ವಾಮನರಾಯನನ್ನು ಏಕೈಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದರು.

ಕೇಸು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಸುಬ್ಬರಾಯ, ವಾಮನರಾಯನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳದಂತೆ ತಡೆಯಲು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟ. ವಾಮನರಾಯ ಒಂದು ಚಿಟುಕಿ ನಸ್ಯವನ್ನು ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ “ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೈ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆಗ ಸುಬ್ಬರಾಯ “ಒಂದು ಬರಡು ಎಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಏಕೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನಾನು ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲಾ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ” ಎಂದು ವಾಮನರಾಯ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಟುಕಿ ನಸ್ಯವನ್ನು ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಸುಬ್ಬರಾಯ, ವಾಮನರಾಯನಿಗೆ, ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆದರೆ ಹತ್ತು ಡಬ್ಬಿ ಶುದ್ಧ ತುಪ್ಪ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದ. ವಾಮನರಾಯ ಇದಕ್ಕೂ ಜಗ್ಗದೆ “ಅದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಒಂದೇ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದ—ಮೂಗಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ನಸ್ಯ ಸೇರಿಸಿ. ಮುಂದೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳು ಸುಬ್ಬರಾಯ ಮೌನದಿಂದ ನಿಂತದ್ದು ಕಂಡು ವಾಮನರಾಯನ ಎದೆ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ಅದನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಚಿಟುಕಿ ನಸ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿದ.

ಕೇಸು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕುಂಭಪುರದ ಕುಚೋದ್ಯಗಾರರಿಗೆ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸುಬ್ಬರಾಯ ತನ್ನ ಪರ ತಾನೇ ವಾದಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದ. ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ತಮ್ಮ ಪರ ವಾದಮಾಡಲು ಓರ್ವ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿ ವಕೀಲನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರು.

ಬದರುದ್ದೀನ ನಸ್ಯದಂಗಡಿ, ಕುಂಭಪುರದ ವಿಜಯಾ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಈ ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಯೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ವಾಮನರಾಯನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಕುಂದುಂಟಾಗುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ವಾಮನರಾಯ ಹೆದರಿದ. ಮಾಧವ ಪೈ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಕೀಲರ ಆಣತಿಯಂತೆ ಕುಂಭಪುರದ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆಯದೆ ಇರುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಅದರಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ನಂತರ ಬದರುದ್ದೀನ ನಸ್ಯದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಸ್ಯದ ಪಟ್ಟಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಪರಿಹಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಹಾಗೆ ನಸ್ಯ ತರಲು ಹೋದಾಗ ಬದರುದ್ದೀನ ಜಾಣಾಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬದರುದ್ದೀನನ ಅಂಗಡಿಗೆ ವಾಮನರಾಯ ಬಂದಾಗ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ನಸ್ಯದ ಪೊಟ್ಟಣ ನೀಡುತ್ತಾ “ವಾಮನ ರಾವಾ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮದು.....ದಿನ” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ವಾಮನರಾಯ ಅದೇನೋ ಗೊಣಗಿದ. “ಕುಂಭಪುರ ವಾರ್ತೆಯ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರೇ ಈ ಕೇಸನ್ನು ವರದಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರಂತೆ, ಅದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನಾದಂತೆ” ಬದರುದ್ದೀನ ಉಸುರಿದ.

ವಾಮನರಾಯ ಉಗುಳು ನುಂಗಿ, ಬಿಳಚಿಕೊಂಡ. “ನೋಡ್, ವೇಸ್ಟ್ ಕೋಟ್, ಇದು ನಿನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಕೇಸು. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಭಯ ಆವರಿಸಿರು ವುದು ಸಹಜ. ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಸುಬ್ಬರಾಯ ನೀನು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯ ತಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ ಬದರುದ್ದೀನ. ಪಿಸು ದನಿಯಲ್ಲಿ “ನೀನೇನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಗ್ರಾಂನಷ್ಟು. ಅದು ಏನಂತೀಯಾ? ಅವ್ವಲ್ ದರ್ಜಿ ಸೂಪರ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ನಸ್ಯ. ಅದನ್ನು ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಅತಿ ಜಾಣಾಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸು ಅಷ್ಟೆ. ಇದು ಹೋಮಿಯೋಪತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ರೀತ್ಯ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು” ಎಂದು ತನ್ನ ಗಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ವಾಮನರಾಯನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, “ಇಂಥಾ ಗುಣವುಳ್ಳ ನಸ್ಯ ನನ್ನ ಮುತ್ತಾತ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಸುಲ್ತಾನ, ನನ್ನ ಮುತ್ತಾತನನ್ನು ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನಂತೆ. ವೇಸ್ಟ್ ಕೋಟ್, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲಿ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ನಸ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸು. ತಿಳೀತು ತಾನೆ” ಎಂದು ವಾಮನರಾಯನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ.

ಒಂದೇ ಕಛೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿವರಣೆ ನೀಡಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ವಿಶದವಾದಿವ ತಿಳಿಸಿ ಕೇಸಿನ ವಿಚಾರಣೆಯ ವಿವರಕ್ಕೆ ಕುಂಭಪುರ ವಾರ್ತೆಯ ಮೊರೆ ಹೋಗೋಣ.

ಕುಂಭಪುರ ವಾರ್ತೆಯ ವಿವರ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು:—

ಕುಂಭಪುರದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸಿದ್ದ ಏಮ್ಮ ಅಪಘಾತದ ವಿಚಾರಣೆ. ಫಾಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಶ್ರೀ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಯವರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಕೇಸು ವಜಾ ಆಯಿತು. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ತಗುಲಿದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದರು. ಅವರ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಸು ಹುರುಳಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟುಕತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿ, ವಾಮನರಾಯನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೇ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ವಾಮನರಾಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯುವಾಗ ಕಟ ಕಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ, ಸುಬ್ಬರಾಯ, ವಾಮನರಾಯನನ್ನು “ ನೀವು ಅಂಥ ಆವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಸ್ಯ ಹಾಕುತ್ತಾ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಿರಂದಮೇಲೆ, ಈ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ಮುಂಚೆಯೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಬೇಕು; ಅಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಆಗ ವಾಮನರಾಯ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಬಹುಶಃ ನಸ್ಯ ಮೂಗಿಗೆರಿಸಲೂ ಇರಬೇಕು. ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ತಿರುಗಿದಾಗ, ಅಪಸ್ಮಾರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸೆಟೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದರಂತೆ ಸೀನುಗಳು!

ಆಗ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು “ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದಿರುವುದ ರಿಂದ....” ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಚಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದ ಡಾ|| ಸಾರಂಗಪಾಣಿಯವರ ಕಿವಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ, ಬದರುದ್ದೀನನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂವಂತೆ ಬೈಯಲಾರಂಭಿಸಿದ, ಸಾಕ್ಷಿ ವಾಮನ ರಾಯ. ಬದರುದ್ದೀನಗೂ ಈ ಕೇಸಿಗೂ ಯಾತರ ಸಂಬಂಧ?

ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದ ಬದರುದ್ದೀನ “ ವಹವಾ, ಎಂಥ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನ ” ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ.

ಅವನ ತಲೆ, ಮಾಧವ ಪೈಗಳು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಕರೀಮೇಣಸಿನ ಗುಣ ಧರ್ಮ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕರೀಮೇಣಸನ್ನು ನುಣ್ಣಿಗೆ ಪುಡಿಮಾಡಿ, ಅಳತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತನ್ನ ಸೈಪಲ್ ಮಂಗಳೂರು ನಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಿದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಬರುವಂತಹ ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡಿತ್ತು.

(ಆಂಗ್ಲ ಮೂಲ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ಶಿರಾಳಿ)

ಇಂದಿರಾಸ್ತಿಯ

ಹುಡುಗ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ್ದುನೆ ಪದ್ಮಮ್ಮ ಬೆಳಗಾತ ಬಂದು “ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ರಿಸಲ್ಟ್ ಬಂದಿದ್ದೇನಿ ಈವತ್ತಿನ ಪೇಪರ್ನಲ್ಲಿ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಅಷ್ಟು ಕೇಳಾಳಲ್ಲ ಇಪ್ಪವ್ವಿ ಹೇಳೋಕೇನು ಕಷ್ಟವೇ ಅಂತ ಸ್ವಾವಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕಾಸೋ ಕಿಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಮರೆತು ಪೇಪರು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದೆ.

“ಹೌದ್ರಿ ಬಂದಿದೆ” ಎಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡೋದೊಳಗೆ ಪದ್ಮಮ್ಮ ಪೆಕ್ರುಪಕ್ರಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕೊಂಡು ರಾಗಾಲಾಪನೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದು. “ಅಯ್ಯೋ! ಇದ್ಯಾಕ್ರಿ” ಅಂತ ನಾನೂನೂವೆ, ನವ್ ಯಜಮಾನೂನೂವೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸುಸ್ತು ಹೊಡೆದ್ಮಲೆ, “ನವ್ ಹುಡ್ಗ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಅಂತ ರಾಗ ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ನನ್ನ ಯಜಮಾನು ಇಲ್ಲ, ಫ್ಯಾಕ್ಟಿಗೆ ಫಸ್ಟ್ ಶಿಫ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾನೇನ್ಯಾಡ್ಲೀಂತ ಪದ್ಮಮ್ಮ ಜೋರು ಜೋರಾಗಿ ರಾಗ ತೆಗೀತಿದ್ರೆ ನವ್ ಯಜಮಾನು ಕೈಲಿ ನೋಡೋಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೂಡ್ಲೆ ಕೋಣೆ ಸೇರಿ ಕ್ಷಣವೆರಡು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದರು, ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬರೋವಾಗ ಅವರ ಕೈಲಿ ಒಂದು ಬಿಳಿಕಾಗದ ಹಾಗೂ ಲಕೋಟೆ ಇತ್ತು. ನಾನು “ಯಾಕದು?” ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸೋದೊಳಗೆ ಓದತೊಡಗಿದರು.

“ಹುಡುಗ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ. ಮೂರು ಬಾರಿ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸೀಲಿ ಲಾಗ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು-ಬಿಳಿ ಎರಡು ಮಿಶ್ರ, ಕಿವಿ ಉದ್ದ-ಮೂಗು ಗಿಡ್ಡು, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಡಾಲಿನ ಎರಡು ಹಲ್ಲುಗಳು ಖೋತ, ಇದು ಅವನ ಅಪ್ಪನ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಹಾರದ ಪ್ರಭಾವ. ಸೊಳ್ಳೆಮಾಸೆ ಈಗಷ್ಟೇ ಮೂಡ್ತಾ ಇದೆ. ಇದಿಷ್ಟು ವಿವರ ಸಾಕು. “ಅಡೇಲುಮಂಡೆ ಕಿಟ್ಟ” ಅಂದ್ರೆ, ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬರ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡಪ್ಪು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ತಂದುಬಿಡುವುದು. ಸೂಕ್ತ ಬಹು ಮಾನವೂ ಉಂಟು.”

ಇದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ರೆ ನಿವ್ ಕಿಟ್ಟ ಎಲ್ಲಿದೂ, ದಕ್ತಾನೆ ಹದ್ರ ಬೇಡೀಂತ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟೇಲೇನೆ, ಪದ್ಮಮ್ಮ ಉಸಿರು ನಿರಾಳವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು:

ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬೊಂಡು, ಹಾದಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸೀರೆ ಸೆರಗನ್ನು ಕಣ್ಣಿ ತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು.

ಪಾಪ! ಹೆಣ್ ಹೆಂಗ್ಗು ಮನೇಲಿ ಒಂದೇ ಇರೋದೊಂತ ನಮ್ ಯಜಮಾನು ಕನಿಕರದಿಂದ ಪೇಪರ್ ಪ್ರೆಸ್‌ವರ್ಗು ಹೋಗಿ Personal ಆಗೇ ಕೊಟ್ಟೆಂದ್ರು ಬರೆದಿಟ್ಟ Matter ನ್ನ. ಇದ್ದಿಂದಾಗಿ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೊತ್ತಾ ಗ್ಲೋಯ್ತು ಅಂತ ಎಗರಾಡಿದ್ದು ನನ್ನೇಲೆ, ಪಕ್ಕದ್ದುನೆ ಪದ್ಮಮ್ಮನಮೇಲಲ್ಲ. ಅವರ ಎಗರಾಟದಿಂದಾಗಿ ಬಡಿಸೋ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ಹುಳಿ ತಪ್ಪೇನ ಕೆಡಪಿಕೊಂಡದ್ದೂ ಆಯ್ತು, ನರಳಿದ್ದೂ ಆಯ್ತು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಿಡುಗುಟ್ಟುತ್ತೇ ಅರ್ಧ ಉಂಡು ಅರ್ಧ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ನಂನೆ ಮಾತ್ರ.

ಸಂಜೆ ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇ ನಾನೂ-ಅವರೂ ಇಬ್ಬರೂವೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದು, ಪಕ್ಕದ್ದುನೆ ಪದ್ಮಮ್ಮನ ಸವಾರಿ ಚಿತ್ತೈಸಿತು. “ ನೀವೇನೂ ಹೆದರಬೇಡಿಮ್ಮ, ಪತ್ರಿಕೇಲೆ ನಾಳೆ ಪ್ರಕಟವಾಗೋಗುತ್ತೆ, ಆಜೆ ನಾಡಿದ್ದು ಹುಡ್ಗ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾನೆ” ಎಂದ್ರು ನಮ್ ಯಜಮಾನು.

“ ಅಯ್ಯೋ ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು, ನಮ್ ಹುಡ್ಗ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ. ಹೇಳ್ತೋಗೋಣಂತ ಬಂದೆ” ‘ ಎಲ್ಲಿ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಪದ್ಮಮ್ಮ ಪೆಚ್ಚುಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಟ್ಟದ್ದೇಲೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅನ್ನೋದೆ? ನಂನಗಂತು ಭಾರಿ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಪದ್ಮಮ್ಮನ ಪದ್ದು ತನದಿಂದಾಗಿಯೋ, ನಮ್ಮ ಅವಸರದಿಂದಾಗಿಯೋ ಮರುದಿನ ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗೇಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ದ್ದಾನೆ ಅಂಬೋ ಶಿರೋನಾಮೆ. ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮರುದಿನ, ಬೀದಿಗಳಿದ ಕಿಟ್ಟೇನ ಹಿಡಿದೇ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಒಬ್ಬ ದಾಂಡಿಗ, ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೋದ್ನಂತೆ. ಪಾಪ! ಪದ್ಮಮ್ಮನಿಜ ಹೇಳಿದ್ರೆ ನಂಬಬೇಕಲ್ಲ ಆ ಪ್ರಾಣಿ.

ಆದ್ರೆ ಆ ಶಿರೋನಾಮೆಗೆ ತಗುಲಿದ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ Personal Money ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿಸ್ತೇ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ್ದುನೆ ಪದ್ಮಮ್ಮ.

—ಪ್ರೇಮಾಭಟ್

==

ನಾನಿಯ ಗುಪ್ತ ಜೀವನ



“ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕಾಡು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೀಟಗಳ ಜೀಂ ಗುಟ್ಟುವಿಕೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಗೊಮ್ಮೆ ಕಾನನದಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗನ್ನುಗಳ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬಂದು ಸಂಜೆಯ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕವಿಮ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕತ್ತಲಿನ ಮುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆಯುತ್ತಾ ಆ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎದುರಿಗೊಂದು ಗುಹೆಯಂಥದರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲೊಂದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ತೆಗೆಯಿತು. ಅರಿಯದ ಶತ್ರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಮೈಯ್ಯ ಕಣಕಣವೂ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಸೈನ್‌ಗನ್ನಿನ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬಲವಾಯಿತು....

ಮುಂದು ಮಾಡಿದ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದೂಡಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವ ನಾನಿಯ ಗೆಲೆಯ. ಪ್ರತಿದಿನ ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೊರಡುವುದು ಅವರ ಪದ್ಧತಿ. ಆಫೀಸಿನ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಗೆಲೆಯನನ್ನು ಅವಸರಿಸಿದ. ನಾನಿ ಸಾವರಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ. ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ರೂಮಿಗೆ ಸಮೀಪದ ಹೊಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಚಹ ಕುಡಿದು ಊರಿನಿಂದ ದೂರಕ್ಕೆ ಸಾಗುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲೆಯರಿಬ್ಬರೂ ನಡೆದರು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಗೆಲೆಯ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ನಡೆದಿದ್ದ. ನಾನಿ ಅನ್ಯ ಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ತರಹ ನೋಟ ಅಂದು ಬಂದಿತ್ತು. ಅದು ಅವನ ದಿನ !

ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಟ್ರಕ್ಕೊಂದು ಹಾಯ್ದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ಗಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಳು....ಮಿಂಚಿನವೇಗದಿಂದ ಜಿಗಿದ ನಾನಿ ಅಕೆಯ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಳೆದು ಕೊಂಡ....”

“ಆಲೆಲೆಲೆ....” ಹತ್ತಾರು ಕಂಠಗಳು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಚೀರಿದವು. ತನ್ನ ಅಜಾಗರೂಕತೆಗೆ ನಾಚಿದ ತರುಣಿ ಇನ್ನೇನುತಾನೆ ಹೇಳಿಯಾಳು ‘Thank you very much’ ಎಂದಳು ‘please mention not’ ಎಂದ ಧೀರ ನಾನಿ.... ಏನ mention not ಅಲೇ, ಮೆನ್‌ಷನ್ ನಾಟ್ಯಾ” ಎಂದ ನಾನಿಯ ಗೆಳೆಯ. ತನ್ನ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುವೇಗದ ಸೈಕಲೊಂದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ನಾನಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ಹಿಡಿದು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಅವ. ‘ಆಲೆಲೆಲೆ....’ ಎಂದು ಚೀರಿದ್ದು ಸುತ್ತ ಸೇರಿದ ಜನ. ‘ನಿಧಾನಕೆ ರಸ್ತೆ ನೋಡಿ ಅಡ್ಡಾಡಬೇಕಪ್ಪ. ಕಲ್ತ ಹುಡುಗರು ನೀವೆ ಹಿಂಗಾದ್ರೆ ಹೆಂಗೆ’ ಎಂದೊಬ್ಬ ಅಂದಿದ್ದು ನಾನಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಗರದ ವಾಚನಾಲಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಗೆಳೆಯ ಒಳಗೆ ನಡೆದ. ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮರ ಒಂದರ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತ ನಾನಿ! ಮೂಕವಾಗಿ ಸುತ್ತಲಿನ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ನಿರ್ಜನವಾದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಓಡಿ ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ತಿರುಗಿ ವಾಚನಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ ಕಂಡ ನಾನಿ. ಅದರ ಪಕ್ಕ ಬೆಡ್‌ಮಿಂಟನ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೆಪೆಸಿಟೆಯ ಇನ್‌ಡೋರ್ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದೆ. ಸೀಟುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಜನ ಗುಜುಗುಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದ ಸೀಟ ಉದಿತು. ಅಂಪೈರ್ ತನ್ನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಕೋರ್ಟಿನ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾನಿ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಕೋಟ್ ನೊಡನೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದ. ಕೋರ್ಟಿಗಿಳಿದ. ಕಿವಿ ಗಡಚೆಕ್ಕುವಂತೆ ಚಪ್ಪಾಳೆಯ ಸುರಿಮಳೆಯ ಸ್ವಾಗತ ಸಿಕ್ಕಿತು. ‘Now or never Nani Buck up....’ ಎಂದೊಬ್ಬ ಅಭಿಮಾನಿ ಚೀರಿದ.

ಎದುರಾಳಿಯಾದರೂ ಫೈಲಂಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಟಗಾರ. ಐದು ಆಟಗಳ ಸೆಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಸಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೊನೆಯ ಆಟ. ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಆಟ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ನಾನಿ. ಎದುರಾಳಿ ಇನ್ನೇನು ಗೆದ್ದು ನೆನ್ನುವವರೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ಪಾಯಿಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದ. ಸ್ಕಾಂಡು ಗಳಿಂದ ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯೇ ಪಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎದುರಾಳಿಯ ಸ್ಕೋರು ಇನ್ನೇನು 14-1 ಆಗಬೇಕು. ನೆಟ್ಟಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕೇ ಬೆರಳು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ

ಬಂದಿತು ಬಿಳಿಗರಿಯ ಕಾಕ್. ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹಾರಿ ಬಂದ ನಾನಿ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು. ತನ್ನ ಸ್ಕೋರನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ 14 ಪಾಯಿಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ ಮಾಡಿದ ಕೊನೆಯ ಪಾಯಿಂಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಈ ಚಾಕ ಚೆಕ್ಯೆತೆಗೆ ಗರ ಹೊಡೆದಂತಿದ್ದ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಖುಷಿಗೊಂಡ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಹ್ಯಾಟುಗಳನ್ನು ಕಡೆಗೆ ಛೆತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೂರಿದರು. ಅದುವರೆಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಟವಾಡಿದ ನಾನಿ ಹಾರಿಹೋಗಿ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನಪ್ಪಿದ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಜನರ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ....”

ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯ ಸರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ವಾಕಿಂಗ್ ಹೊರಟ ಜನರು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಕೈ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಸೈಕಲ್ ಸವಾರರು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಾಲುಕೊಟ್ಟು ನಿಂತು ನೋಡಿ ಮುಂದುವರೆದರು. ಆಟ ನುಗಿಸಿ ಮನೆಕಡೆ ಹೊರಟದ್ದೊಂದು ಹುಡುಗರ ಗುಂಪು ಇನನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿಲಕಿಲ ನಗುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ನಾನಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಪುನಃ ವಾಚನಾಲಯದ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಗೆಳೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಊರ ಹೊರಗಡೆ ಬಯಲ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರೆದರು. ನಡೆಯುತ್ತಾ ಎಫ್. ಸಿ. ಸಿ. ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದುವರೆದರು. “ಪುನಃ ಅದೇ ಫೊರ ಕಾನನ....ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಶಕ್ತಿವಾನ್ ಟ್ರಕ್ಕುಗಳ ಎಂಜಿನ್ನುಗಳ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಟ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ವಾಲ್ವ್‌ಗಳಿರುವ ಮಹು ಯಂತ್ರವೊಂದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕೀಲಿಸಿ ಕುಳಿತ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ನಾನಿ. ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಲೆ ಮೋಡ ಕವಿದು ಜಿಟಿಜಿಟಿ ಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು....”

ನಾನಿಯ ಗೆಳೆಯ ಅವನನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರವ ಹೋಟೆಲು ಹೊಕ್ಕು ಮೂಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿನೆಯ ಸೀಟು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತರು. ಕೌಂಟರಿನ ಹತ್ತಿರ ಪೇಪರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಗೆಳೆಯ ಎದ್ದುಹೋದ. ಕಿಟಕಿಯ ವಿಶಾಲ ವಾದ ಗಾಜಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಮಳೆ Cats and Dogs ಎನ್ನುವಂತೆ ಬೀಳುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀಟಿಗೆ ಒರಗಿ ಹೊರಗಿನ ಮಳೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನಿ.

“ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮೇಜರನಿಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಬಿಗಿದ. ಜಡಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡಿದ....” ಅಜೇಯ ನಾನಿ.

(ಥರ್ಬರನ ಅನುಕರಣೆ)

—ರಾಘ ಜಿ.

ಬೊಂಬೆ ಬಾಗಿನ

ನವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆ ಕೂರಿಸಿದ್ದೆವು. “ಸಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಡಗರಪಡುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಬಿಕೋ ಅನ್ನಿಸಬೇಕು” ಅಂತ ಮರಗಿತ್ತಿಯರು ಮೂರು ಜನವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬೊಂಬೆಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿ ಕೂರಿಸಿದ್ದೆವು. ಬೊಂಬೆ ಬಾಗಿನಕ್ಕೆ ಅಂತ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಒಂದೊಂದು “ಚರಪ”ನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬೊಂಬೆ ಚಕ್ಕುಲಿ ಒಂದಿನ, ಬೊಂಬೆ ಕೋಡುಬಳಿ ಒಂದಿನ,— ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು, ಬೊಂಬೆ ಚಕ್ಕುಲಿ ಎಂದರೇನು ಅಂತ. ಬೊಂಬೆ ಚಕ್ಕುಲಿ ಅಂತ ಅಂದರೆ, ಚಕ್ಕುಲಿ ಒರಳಿಗೆ ಪುಟಾಣಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಹರಿತವಾದ ತೂತಿರುವ ತಟ್ಟೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಚಕ್ಕುಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಒತ್ತಿದರೆ ಟೈನ್ ದಾರದಷ್ಟೇ ದಪ್ಪದಾದ ಚಕ್ಕುಲಿ ಒದಗುತ್ತೆ. ಎರಡೇ ಸುರುಳಿ ಬೊಂಬೆ ಚಕ್ಕುಲೀಲಿ. ಚಕ್ಕುಲಿ ಒರಳಿನ ತುಂಬಾ ಹಿಟ್ಟುಹಾಕಿ ಒತ್ತಿದರೆ ನೂರು ಬೊಂಬೆ ಚಕ್ಕುಲಿಗಳನ್ನು ಕರಿಯ ಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂಟೋ ಹತ್ತೋ ಬಲಿತ ಚಕ್ಕುಲಿ ಗಳು ಒದಗುತ್ತವೆ. ಬೊಂಬೆಬಾಗಿನಕ್ಕೆ ಈ ರೇಷನ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆ ಚಕ್ಕುಲಿ ಒದಗಿಸೋದು ಸುಲಭ. ಇದೇ ರೀತಿ ಬೊಂಬೆ ಕೋಡುಬಳಿ. ಬೊಂಬೆ ತೇಂಗೊಳಲು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕವಾರಿಗಿತ್ತಿ ಇವಾಳಲ್ಲ, ಅವಳು ಬಹಳ ನಯ ನಾಜೂಕು. ಕೆಮಿ ದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳೋ ಹಾಗಿದಾಳೆ. ಆದರೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕಾದರೂ ಕೂತ್ ಕೊಂಡು ಬೊಂಬೆಬಾಗಿನ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಬಾಗಿನ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆತ್ತನೆ ಶಿಲೆಗೆಲಸದ ಹಾಗೆ. ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿಡಬೇಕು. ಅದೇ ಅವಳ ಗೀಳು. ಅವಳು ಮಾರ್ನವಮಿಯ ದಿನದ ಬಾಗಿನಕ್ಕೆ ಅಂತ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚಿನ ಮಿಠಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಎರಕ ಹಾಕಿಟ್ಟಳು. ತಾನೇ ಕೂತುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದ ಬೊಂಬೆಯ ತರಹ ಇರುವ ಹೆಣ್ಣು ಚಿತ್ರವನ್ನು ತವರದ ಮೇಲೆ ಕುಟ್ಟಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಕಹಾಕಿ, ಸ್ವಚ್ಛ ಬಿಳುಪಿನ ಎರಡುಗುಲ ಉದ್ದದ ಹೆಂಗಸಿನಂತಿರುವ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಳು. ಒಂದೊಂದು ಅಚ್ಚಿಗೂ ಸೀರೆ ಸರಗು, ಕಣ್ಣಿನ ಹುಬ್ಬು, ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ ಹೀಗೆ ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿದಳು. ಸುಮಾರು ನೂರು

ಇಂತಹ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತಟ್ಟೆಯೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಳು.

ಆ ಸಂಜೆ ಬೊಂಬೆ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, “ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಈ ಬೊಂಬೆ ” ಎಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಾಗ, ಇವಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು, ನೋಡುಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನ ಅಂತಲ್ಲ, ತಿನ್ನುಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನ, ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚಿನ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಾವಾಮಿ ವಾಸನೆಯ ರಂಗು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ, “ ಬಲು ರುಚಿಯಾಗಿದೆಮ್ಮ! ಅಂತ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಪು.

ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗಿದೆ ಇವು ಅಂತ ನನಗೂ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಒಂದನ್ನ ತೆಗೆದು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಪಟ್ಟದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರಿಸಿದೆ. ದೃಷ್ಟಿ ತಾಕದೆ ಇರಲಿ ಅಂತ.

ಬೊಂಬೆ ಆರತಿ ಎತ್ತುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಬಂದಳು. ನಮ್ಮ ಮೂರನೇ ಮನೆ ಸುಬ್ಬಕ್ಕನ ಒಂಟಿ ಸೊಸೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ವಾರಗಿತ್ತಿಯ ಸರಿಪಯಸ್ಸು

“ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಮ್ಮ! ಅತ್ತೆ ಕಾದಿರ್ತಾಳೆ ಲಟ್ಟಣೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಅವರ ತಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬೊಂಬೆ ಆರತಿಗೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಮಂಡಿ ನೋವು ನನಗೆ ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾರೆ ಅಂತ ಕಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ನೇಲೂ ಬೊಂಬೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಬಂದೆ ಅಂದಳು.

ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಳು ಆರೂ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲಿನ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಳು. ಕಡೆಗೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ೩೦-೪೦ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚಿನ ಪುಟಾಣಿ ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ‘ಅಯ್ಯೋ’ ಅಂತ ಚೀರಿದಳು.

ಮೂರು ಜನ ವಾರಗಿತ್ತಿಯರು ಅವಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೂರಿಸಿದೆವು. ಅವಳಿಗೆ ಹಿನ್ನಿರಿಯೂ ಬಡಿಯತ್ತೆ ಅಂತ ಅವರ ಅತ್ತೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಹಾಗೇ ಆಗಿರಬಹುದೇನೋ? ಈಗ ಏನು ಶಮನ ಮಾಡ ಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೆ ದುಗುಡ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ವಾರಗಿತ್ತಿಯೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಳು “ನಾನು ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಸುಬ್ಬಕ್ಕನ್ನ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಆಕೆಗೆ ಶಾಂತಿಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುತ್ತೆ ” ಎಂದು ಸುಬ್ಬಕ್ಕನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಮಿನಾಕ್ಷಿ “ ಬೇಡ. ಬೇಡ ” ಅಂತ ತಿರುಗಿ ಚೀರಿದಳು. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತಟ್ಟೆಯ ಕಡೆಗೇ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದಳು. “ಯಾತರದು ಇದು

ಮೊಂಬತ್ತಿದಾ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ದಾ? ಪುಣ್ಣಂದಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. “ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಕವಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಣೀ ಮೀನೂ, ನಾನೇ ಮಾಡಿಶ್ಯಂಗರಿಸಿದ್ದು” ಎಂದಳು ಚಿಕ್ಕ ವಾರಗಿತ್ತಿ.

“ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚೇ” ಅಂತ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಮೀನಾಕ್ಷಿ. ತಟಕ್ಕಂತ ಬಂದು ಅಚ್ಚು ತೆಗೆದು ಅದರ ಕತ್ತಿನ ಹತ್ತಿರ ಹಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಕಟ ಕಾರಿಸಿದಳು. ಅಗಿದು ಜಗಿದು ತಿಂದಳು. ಬಲು ರುಚಿ ಅಂತ ಹಿಗ್ಗಾಡಿದಳು ಪಟ ಪಟ ಅಂತ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಕಡಿದು ತಿಂದಳು. ತಿಂದು ತೇಗಿದಳು.

ಶಾಂತವಾದಳು “ನನಗ ಆವೇಶ ಬಂತೇನೋ” ಅಂತ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಬರಿ ಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹುದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚಿನ ಈ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯನ್ನೇ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ತದ್‌ವತ್ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಇದರೆ ಇದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಅಡಕವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಆದಾಗ ಕಟಕಾರಿಸಿ ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಅಗಿದುಬಿಟ್ಟೆ. ಅಂದಳು. ನಗುತ್ತಾ ಬಾಗಿನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಪಟ್ಟದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರಿಸಿದ್ದ ಉಳಿದ ಬಂದೇ ಸಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಫೇಟ್ ಸುಬ್ಬಕ್ಕನೇ! ವಾರಗಿತ್ತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

—ಲೀಲಾ.

ಒಂದು ಹೊಸ ಒಸಗೆ

(ಸಿನಿಮಾ ಜಾಹಿರಾತು ನೋಡಿ ಬಂದು)

ಇಲ್ಲಿ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಶೀತಬಾಧೆಯಿರಲು
ಸುರಿವ ಮೂಗಿನುರಿ, ಶೀತೆಯಲಿ, ವಿಕ್ಸ್‌ವೇಪೊರಬ್,
ಮೇಣ್ ಚಲುಪೆ, ನೀನೆನ್ನ ಎದೆಗದ ಬಲಿಯಲಹ !
ನೆಗಡಿಯಾದೊಡೇನುವವೆ, ನೂರ್ಕಾಲವಿರಲೆನಗೆ.

—ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ವಿ. ಜಿ. ಯವರ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ)

ಗುರೂನಾಂ ಸಾಗರೋಗತಿಹಿ

“ ಓಟ್ ಫಾರ್-ಗಾಂಪರ್ ”

ಆ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಬಹು ಮಜವಾಗಿತ್ತು. ಆಗತಾನೆ ಪ್ರಾತಃ ಫಲಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಗುರು ಗಾಂಪರೋಡೆಯರು ಮಠದ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ -ಕೃಷ್ಣಾ ಜಿನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರು. ತಜಃಹಂಜ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಅವರು ಜಾತುಮಾರ್ಗದ ಫಲವಾಗಿ ಆಯುಷ್ಯಮರ್ಮ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಅರೆ ಬಿಳಿ ಕರಿ ಮಿಾಸೆ ಗಡ್ಡದಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕೊಳೆ ತುಂಬಿತ್ತು. ಆಗತಾನೆ ತಿಂದ ಕೆಂಡರೊಟ್ಟಿಯ ತೇಗೇ ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ಅಂದಿನ ಗಂಜಿ ಕುಡಿದು ಅವರವರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಮಡೆಯ ಮಠದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದನಾ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಟ್ಟಾಳನು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಮಡ್ಡಿಯು ಮಾಮೂಲಿ ಮಠದ ಭಕ್ತರಿಂದ ಕಾಣಿಕೆ ವಸೂಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಮರುಳನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಎಂತಹ ಗಾಳಿ ಎಂದು ವಾಚಕರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು—ಹೌದು ಕೆಂಡರೊಟ್ಟಿ ಉಂಡ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವು ಹೆಚ್ಚಿ ಧಗೆ ಧಗೆ ಆಗುವುದು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅದು ಕೆಂಡ ರೊಟ್ಟಿ ತಾನೆ ! ಮಂಕನು ಮಾತ್ರ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಗುರುಗಳು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆ ‘ ಆಂ ’ ಎನ್ನುವ ದುಟ್ಟಿ ಕಮಿಾಪನ್ನರ ಪಿ. ಎ. ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ರೂಪಾಯಿ ಅಪಮೌಲ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ಮಠ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ಕಾವಿ-ಕುಲಾವಿ-ನಿಲುವಂಗಿಗಳು ಮೂಷಕದ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ತೂತು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಭಾರಿ ಪೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಡ ಗಾಂಪ ಮಠವನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿತ್ತು.

“ ಗುರುಗಳೆ ”—ಎಂದ ಮಂಕ

“ ಏನು ಮಂಕ ? ”—

“ ಸೂಪರ್—ಸೂಪರ್—”

“ಇಲ್ಲ—ಸೂಪರ್ ಗ್ರೇಪರ್ ಲಾಂಗ್ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ ನಿಮ್ಮ ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

“ ಆ ಸೂಪರ್ ಅಲ್ಲ ಗುರುವೆ....ನಗರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಸೂಪರ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗಿದೆಯಂತೆ.”

“ ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕಂತೆ ?....”

“ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಏಕ್ದಂ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಅಂತೆ....ಈಗಲಾದರೂ ನಮಗೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಆಗಬೇಕು....”

“ ಆಗಲಿ....ಆಗಲಿ....ನೋಡೋಣ—ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳಾದರೆ ಜನಗಳೇ ಅಡಳಿಪ್ಪ ನಡೆಸೋ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೆ—ಆಗ ಅದ ಲಾಭ ಜನಕ್ಕೆ ಹಂಚಿಹೋಗತ್ತೆ ಅಂತ ಸಹಕಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ?”

“....ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ ಗುರುವೆ.”

“—ನೋಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ದೇಶವ್ಯಾಂತ ಒಂದೊಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿಯೂ ನೂರೆಂಟು ದೂರು—ಸಾವಿರಾರು ಪುಕಾರು—ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕನಕಾಂಬರೀ ಬುಟ್ಟಾಪೀತಾಂಬರ ಕೊಂಡರು ಅನ್ನುವ ಮಾತೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ....”

“ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾಗಾದರೆ ದಿಕ್ಕೇನು ಗುರುವೆ ?”

“ ದೇವರೇ ದಿಕ್ಕು....ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಆದಮೇಲೆ—ಖಾದೀ ಗ್ರಾಮೋ ದ್ಯೋಗ ಮುಗಿಸಲಾಯಿತು—ಈಗ ಈ ಸೂಪರ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಡೆದಿದೆ....ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಷ್ಟೇ ಮುಂಕ....‘ ಸಬುಕೋ ಸನ್ಮತಿ ಎಂದು ಕೊಡ್ತಿ ಭಗವಾನ್’ಅನ್ನುವುದೇ ಆಗಿದೆ....”

“ ಅಂದರೇ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ನಮ್ಮ (ಅಂದರೆ ಬಡ ತೆರಿಗೆದಾರನ) ಹಣ ಹಾಕಿದ ಈ ಸೂಪರು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು ಬಂದರೆ ರೇಟುಗಳು ಇಳಿಯಲಾಂತಿರಾ ?”

“ ನಿಮ್ಮ ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಆಗ್ತದೋ ನೋಡೋಣಂತೆ....”

“ ಗುರುಗಳೇ ನಮ್ಮ ಮತ ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಸಾಯ್ತದೆ ಗುರುವೆ ?....”

“ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾದಾಗ ಬಡಮತಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಡವೇ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

—ಬಹಳ ಶ್ಯಾಹಣೇತನದ ಮಾತಾಡಿದ್ದರು ಗುರು ಗಣಂಪರು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ—ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಈ ಸೂಪರ್ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಹೀಗೆ ಆದೀತೆಂದು ಶಂಕಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಜನರು ಧನ್ಯರು....ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನ ನಗರ ನಿವಾಸಿಗಳು ನೂಕು ನುಗ್ಗಲಾಗಿ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕ್ಯೂ ನಿಲ್ಲುವುದು ? ಎಂದು ಮುಂಕನ ಚಿಂತೆ.

“ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ ಮುಂಕ.... ಈಗಿನ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಓಟು ಬೀಳುವ ತನಕ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗೆ ನಡದೀತು ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಅಂತ ಅನ್ನಸ್ತಿದೆ.”

“ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಾವು ಕಾವಿ ಕೌಟೀನ-ಕುಲಾವಿ-ನಿಲುವಂಗಿ ಹೊಲಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣ ಗುರುವೆ....”

—ಎಂದು ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗನಂತೆಯೇ ಆನಂದ ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮುಂಕ. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಜೈಕಾರ ಕೇಳಿ ಬಂತು.

“ ಗುರು ಗಾಂಪರೊಡೆಯರಿಗೆ ಜೈ ” ಜೈಕಾರದೊಡನೆ ದಾಸಪ್ಪ-ಕುಲಕರ್ಣಿ ವೆಂಕಟಾಚಾರಿ-ಮುನಿರಾಜುಗಳು ಬಂದರು. ಇವರಾಕೆ ಹೀಗೆ ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಕರಡಿ ನುಗ್ಗಿದಂತೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ! ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಗುರುಗಳು. ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಉದ್ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿದರು.

“ ಮುಂಕಾ ಫಲಾತಿಲಾಕ್ಷತೆ ತೋಗೊ ”—ಎಂದರು.

ಮಠದ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಸುಲಭ ಬೆಲೆ ಇದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಭಕ್ತರು ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು ನೀರೇ ಗತಿ ಎಂದು ತೀರ್ವಾನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಳೀ ಎಳ್ಳು ಇತ್ತು. ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದರಿಂದ ಇದ್ದ ಎಳ್ಳಿಗೇ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿ ಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿಲಾಕ್ಷತೆಯನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ ಏನು ದಾಸಪ್ಪ—ಕುಲಕರ್ಣಿ—ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಠದ ನೆನಪು ?....” ಎಂದಾಗ ದಾಸಪ್ಪ ಮಾತಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ.

“....ಗುರುಗಳೇ ಹೀಗಂತೀನಂತ ಅಲ್ಲ ನೀವು ಹೋದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶದಿ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ ಎಂಬ ಗೋವು ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಅಂತ ಅನ್ನಸ್ತಾ ಇದೆ....ನಾವು ಹಾಗೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಜನರೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಯ್ತೆ....ಸೊಸೈಟೆ ಗತಿ ಏನು ಅಂತ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆವು....”

“ ಸೊಸೈಟೆ ಗತಿ ಗಂಗಮ್ಮನ ಪಾಲೇ....ದಾಸಪ್ಪಾ ದೇಶ-ದೇವರು-ನೀತಿ-ನಿಯತ್ತು-ಭಯ-ಭಕ್ತಿ-ಕೇವಲ ಗಾಳಿ ಪಾಲಾದಮೇಲೆ ಸೊಸೈಟೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು.... ಶಿವ ಶಿವ....ಎಂಥಾ ಕಾಲ ಬಂತಪ್ಪ....

“ಗುರುಗಳಾದ ತಾವೇ ಹಾಗನ್ನಬಾರದು....ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಸೊಸೈಟೆ ಉದ್ಧಾರ ವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ....” ಎಂದ ಮುನಿರಾಜು.

“ನಮ್ಮ ಉಪದೇಶ ಯಾರೂ ಕೇಳ್ತಾರೆ ರಾಜುಗಳೇ....ನಮ್ಮ ಮಠ ಬಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಂತೆಂತಹಾ ಗಾಂಪತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು....ಈಗ ಯಾರು ಕೇಳಬೇಕು ಅದರೂ ಮಠ ನಡೆಯಲೇಬೇಕಪ್ಪ....”

“ಗುರುಗಳೇ ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಂದಲೇ ಸೊಸೈಟೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ”

“ಯಾವ ಸೊಸೈಟೆ ದಾಸಪ್ಪಾ....”

“ಶ್ರೀಮದ್ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರಿಣಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಕ ಸಂಘ ಲಿಮಿಟೆಡ್....ಎಂಬ ಸೊಸೈಟೆ”

ನಮಗೇನು ಸಂಬಂಧ....ಮಂಕಾ ವಿಜಾರವೇನು ಇದ್ಯಾವ ಸೊಸೈಟೆ....”

“ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಮಠದ ರೇಷ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿದೆ....ಅವರೇ ನಮಗೆ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಭತ್ತ ಹುಲ್ಲು ಬೀಜ ತುಂಬಿದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅಕ್ಕಿ ಎಂದು ಮಾರುತ್ತಿರುವರು....”

“ಓ....ಈ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸೊಸೈಟೆಯೇ....ನಾವು ಸೊಸೈಟೆ ಎಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ....ನಮ್ಮ ಜನಜೀವನದ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ವಿಚಾರ ಅಂತಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು.... ದಾಸಪ್ಪಾ ಈ ಸೊಸೈಟೆಗೂ ನಮಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ?....”

“ಗುರುಗಳೇ ನೀವೂ ಈ ಸೊಸೈಟೆಗೆ ಮೆಂಬರು....ನೀವು ಈಸಲ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸೇರಿ ಒಂದು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಜನರ್ ಬಾಡೀಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಗಿರಿಗೆ ನಿಂತು ಬಿಡೋಣ....”

“ಉಂಟೇನಯ್ಯಾ....ಜಂಗಮನಿಗೇಕೆ ಈ ಜಂಜಾಟದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಗಿರಿ.... ಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ....”

“ಗುರುಗಳೇ....ನಿಮ್ಮ ಮಠ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅಳು ಬರುತ್ತೆ.... ಕಾರುಗಳು—ಟೀಪ್ ರಿಕಾರ್ಡರು—ರೆಫ್ರೆಜರೇಟರು—ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್ ನಡೆಸೂ ಮಠಗಳು ಪತಾಕೆ ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಸಂಸ್ಥಾನ ನಡೆಸುವಾಗ ನೀವು ಹೀಗೆ ಎಳ್ಳನ್ನ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವುದುಂಟೆ !....ನಿಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಗಿರಿ ಬ್ಯಾಡವೆ ?....ಮಠಕ್ಕೆ ಸಲೀಸು ಸಾಮಾನು ಸರಬರಾಜು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಆಸ್ತು ಅನ್ನಿ....”

“ದಾಸಪ್ಪ ನಾನು ಒಲೈ....ಈ ವಿರಕ್ತನಿಗೆ ರಕ್ತದಾಹದ ಆಸೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ”

“ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥುದೆನಿಲ್ಲ ಗುರುವೆ ಒಂದು ಸೊಸೈಟೆಗೆ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಗಾಂಪರ ಅದರ್ಶ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಬೇಕು ಅಪ್ಪೆ....”

ಯಾಕೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಎಳ್ಳೆಯವರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದೀಯಾ ದಾಸಪ್ಪಾ....

ಗುರುಗಳೇ ಈಗ ನೀವೆಗತಿ....ನನ್ನಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಿ ಈ ಸಲ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ನಿಂತರೆ ಒಂದೂ ಜಯ ಬರದಹಾಗೆ ಪ್ರಚುರಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಆ ಪಿಲ್ಲೂರಾಯ....ಆ ಪಾಪಣ್ಣ....ನೀವು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇಂತಹ

ಗೋವಿನಂತಹ ಗುರುಗಳು ಜೊತೆಗಿರುವಾಗ ಓಟು ತುಪು ತುಪು ಅಂತ ನಮಗೇ ಬೀಳುತ್ತೆ....

ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕನಿಕರ ಬಂತು. ದಾಸಪ್ಪನನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಬಾರದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಒಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾದರೂ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಹಿಂದೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಮುರಘರಾಜೇಂದ್ರ ಮಠದ ಗುರುಗಳು ಮದಕರಿ ನಾಯಕನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ?....

ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಮಠಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಠದ ಗುರುವಾದ ತಾವು ತಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಈ ದಾಸಪ್ಪ ನಿಗೆ ಯಾಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದು? ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಮತ್ಯಾವ ರಾಜಕೀಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಿದ್ದ ದಾಸಪ್ಪನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ಕನಿಕರ ಇತ್ತು.

ಗುರುವೇ....ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೀವು ಕಾಣಿರಾ....ನನ್ನಮೇಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸದ ಮಾತು ನೀವು ನಂಬುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮ ಮಂಕ ಬಂದಾಗ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.... ಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನೆ....ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಅರ್ಜಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಸಾಕು....ನಾನು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಾ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವೆ....ನಿಮ್ಮ ಪೋಟೊ ಹಾಕಿಸಿ ಮೊಹಲ್ಲಾದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವೆ.... ನೀವು ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿರಿ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಖಂಡಿತ ಈ ದಾಸಪ್ಪನು ಮತ್ತೆ ಗೆದ್ದು ಆ ಪಿಲ್ಲೂರಾಯ ಪಾಪಣ್ಣ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಬಿಡಬೇಕು....

ಗುರುಗಳು ಮಂಕನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓಟ್ ಫಾರ್ ಗಾಂಪರ್ ಎಂದು ಕೂಗಿದ್ದ. ಆ ಕೂಗು ಆ ಪ್ರಚಾರದ ಮೋಹದ ಮಾಯೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಮಂಕು ಹಿಡಿಸಿತು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸನ್ಯಾಸಿಗೂ ಸೊಸೈಟಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪೋಟೋವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪೋಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೆಟ್ಟಿತು.

ಆಗಲಿ ದಾಸಪ್ಪ....ಅಸ್ತು....ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಕಡೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದರು....ಉಮೇದುವಾರಿಕೆ ಹೊರಟೇಹೋಯಿತು. ದಾಸಪ್ಪ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

— ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಿತವ್ಯಯಕ್ಕೆ,

ಹಾಗೂ

ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ,



ಬೆಂಗಳೂರ್

ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳು



ಬೆಂಗಳೂರ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೩



★ ★ ★ ★ ★

Koravanji, January 1967

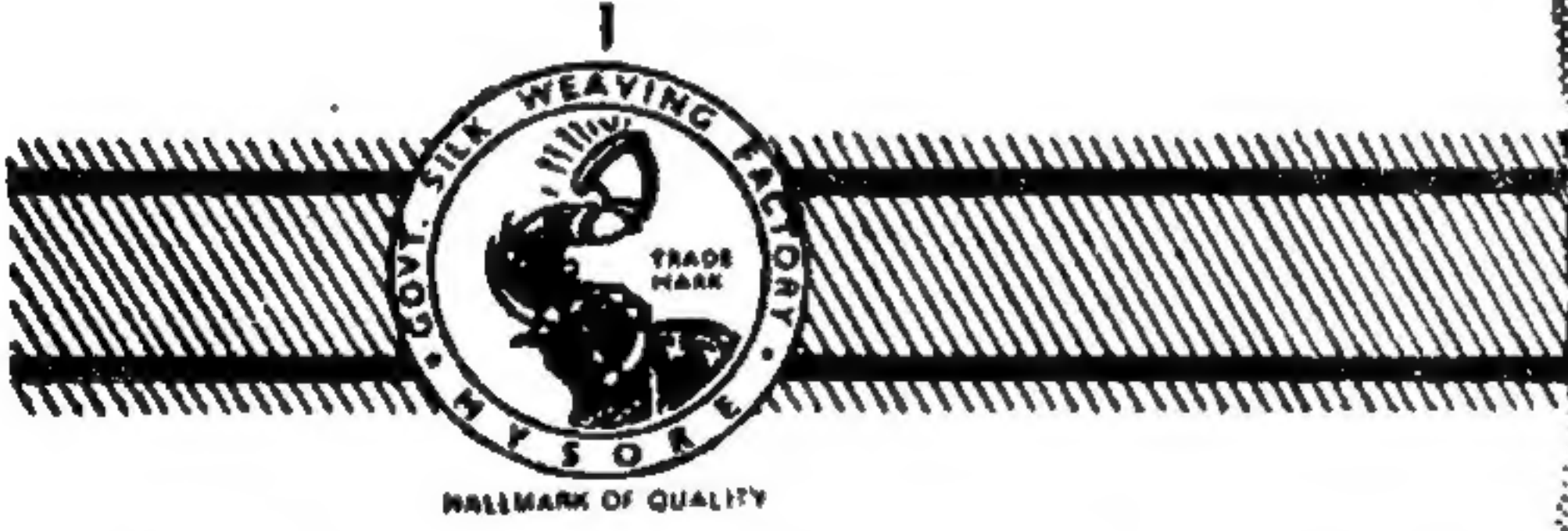
ಬಾಳಕೆಯ ಮತ್ತು
ಚೆನ್ನಾದ ಬಾಳಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ...



ಉತ್ತಮ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೇ
ಅವಲಂಬಿಸಿರಿ

- ಕ್ರೇಷ್, ದರ್ಜೆಯ ಉಕ್ಕಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.
- ನುರಿತ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ ಆತ್ಮಾದುನಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹದ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ● ಮಾರುವ ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ನೀವು ಕೊಡುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಾತ್ರಿಯಾದ ಮಾಲುಗಳು—ಕಾರಣ ಅವು ಯಾವ ತರಹ ಕೂಡ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಾಲ ನೀವು ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.
- ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ, ಬೀಜ, ಮತ್ತು ಕಾಳಿ ತೋಟಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ್ದು. ● ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪೂರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ವಿಜಂಬರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಿ.

ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ದರ್ಜೆಯ ನೂಲು
 ಸರ್ವಕಾಲ ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಹೆಸರಾದ
 ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಫ್ಯಾಷನ್ನಿಗೆ
 ಹೆಸರುಪಡೆದ
 ಅಡಿ ಅಡಿಗೂ ಭದ್ರತೆಯ
 ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ
 ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ರೇಷ್ಮೆ
 ಬಟ್ಟೆಗಳು
 ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ
 ಕೊಟ್ಟ ಮಾರಾಟಮಳಿಗೆ ಮತ್ತು
 ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ
 ಭೇಟಿಕೊಡಿ.



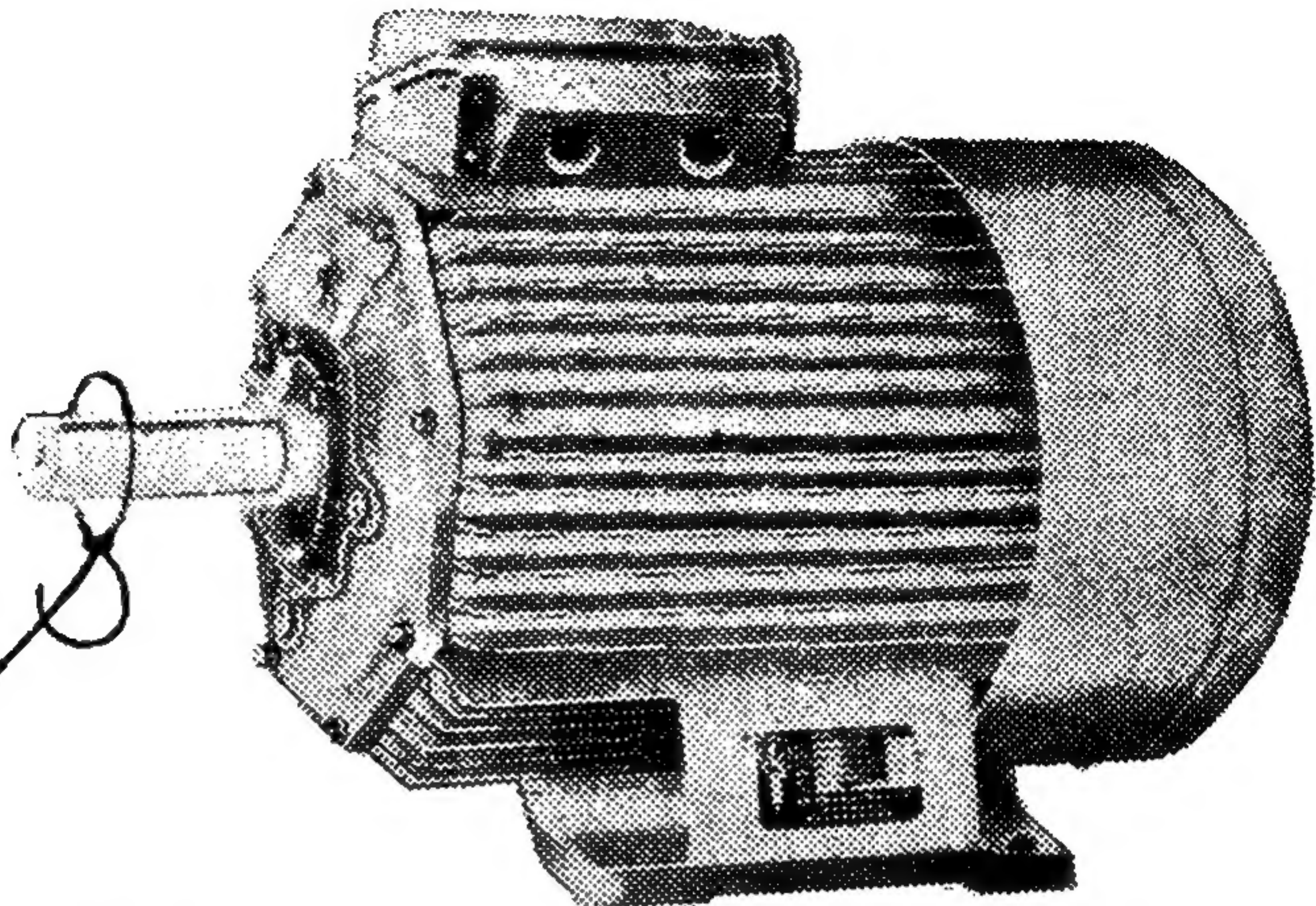
ಮೈಸೂರು ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಸಿಲ್ಕ್ ವೀವಿಂಗ್
 ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಮೈಸೂರು-4

ಪೋರೂಮಗಳು:—

- 1 ಮೈಸೂರು ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಸಿಲ್ಕ್ ವೀವಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಮೈಸೂರು-4
- 2 ಗುಪ್ತಮಾರ್ಕೆಟ್, ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-9
- 3 ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಪ್ಯಾಲೇಸ್, ಲಜ್‌ಕಾರ್ನರ್,
- 9/2, ರಾಯಪೇಟಾ ಹೈರೋಡ್, ಮದರಾಸ್-4.



Kirloskar



Oil immersed Starters manufactured by Kirloskar-Asea Ltd., are available from us for Slip-ring Motors (up to 70 h.p.) and Squirrel Cage Motors (up to 60 h.p.)



ASP/KEC/61



Manufacturers

KIRLOSKAR ELECTRIC CO. LTD.

P. O. BOX NO. 1017 BANGALORE 3 INDIA

Sole Distributors: PARRY & CO. LTD.

P. O. Box No. 12, Madras 1

P. O. Box No. 208, Calcutta 1

P. O. Box No. 506, Bombay 1 BR

P. O. Box No. 172, New Delhi 1

Edited and Published by M. Sivaram

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore-2